

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

64. aastakäik

12. aprill 2021

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2021/C 128/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2021/C 128/02	Kohtuasi C-760/18: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 11. veebruari 2021. aasta otsus (Monomeles Protodikeio Lasithiou eelotsusetaotlus – Kreeka) – M.V jt versus Organismos Topikis Aftodioikisis (OTA) „Dimos Agiou Nikolaou“ (Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Direktiiv 1999/70/EÜ – Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkulepe tähtjalise töö kohta – Klausel 5 – Meetmed järjestikuste tähtjaliste töölepingute või töösuhete kasutamisest põhjustatud kuritarvitamise vältimiseks – Tähtjalised töölepingud avalikus sektoris – Järjestikused lepingud või esimene pikendatud leping – Samaväärne juriidiline meede – Põhiseadusest tulenev täielik keeld muuta tähtjalised töölepingud tähtajatuteks lepinguteks – Kooskõlalise tõlgendamise kohustus)	2
2021/C 128/03	Kohtuasi C-56/19 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 10. veebruari 2021. aasta otsus – RFA International LP versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Dumping – Venemaalt pärit ferrosilliitsiumi import – Määrus (EÜ) nr 1225/2009 – Artikli 11 lõiked 9 ja 10 – Tasutud dumpinguvastaste tollimaksude tagasimaksmise taotluste rahuldamata jätmine – Arvestuslik ekspordihind – Hinnangu andmine dumpinguvastase tollimaksu kajastumisele edasimüügihindades ja järgnevates müügihindades Euroopa Liidus – Kohustus rakendada sama meetodikat nagu dumpinguvastase tollimaksu kehtestamisega päädinud uurimises – Asjaolude muutumine – Tasutud dumpinguvastase tollimaksu mahaarvamine – Vaieldamatud tõendid)	3

2021/C 128/04	Liidetud kohtuasjad C-407/19 ja C-471/19: Euroopa Kohtu (neljas koda) 11. veebruari 2021. aasta otsus (Raad van State, Grondwettelijk Hofi eelotsusetaotlused – Belgia) – Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19) <i>versus</i> Belgische Staat (C-407/19), Ministerraad (C-471/19) (Eelotsusetaotlus – ETL artikkel 45 – Töötajate vaba liikumine – ETL artikkel 49 – Asutamise vabadus – ETL artikkel 56 – Teenuste osutamise vabadus – Sadamategevuse teostamine – Sadamatöötajad – Kutsealal tegutsema asumine ja värbamine – Sadamatöötajate tunnustamise kord – Sadamatöötajad, kes ei kuulu liikmesriigi õiguses ette nähtud üldkoosseisu – Töölepingu kestuse piiramine – Sadamatöötajate liikuvus eri sadamapiirkondade vahel – Logistikatöötajad – Ohutussertifikaat – Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused – Ohutus sadamaaladel – Töötajate kaitse – Proportsionaalsus)	3
2021/C 128/05	Kohtuasi C-77/20: Euroopa Kohtu (kuues koda) 11. veebruari 2021. aasta otsus (Court of Appeal eelotsusetaotlus – Iirimaa) – kriminaalasi järgmise isiku suhtes: K. M. (Eelotsusetaotlus – Ühine kalanduspoliitika – Määrus (EÜ) nr 1224/2009 – Kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks – Kalalaeva pardal selliste seadmete kasutamine, millega on võimalik kalu vastavalt nende suurusele automaatselt sortida – Artikkel 89 – Meetmed eeskirjade täitmise tagamiseks – Artikkel 90 – Kriminaalkaristused – Proportsionaalsuse põhimõte)	5
2021/C 128/06	Kohtuasi C-356/20 P: AL-i 31. juulil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 10. juuni 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-83/19: AL <i>versus</i> komisjon	5
2021/C 128/07	Kohtuasi C-561/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel (Belgia) 26. oktoobril 2020 – Q, R, S <i>versus</i> United Airlines	6
2021/C 128/08	Kohtuasi C-579/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag Sitzungsort Haarlem (Madalmaad) 2. novembril 2020 – F, A, G, H, I <i>versus</i> Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	6
2021/C 128/09	Kohtuasi C-624/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, Amsterdami kohtumaja (Madalmaad) 24. novembril 2020 – E. K. <i>versus</i> Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	7
2021/C 128/10	Kohtuasi C-626/20: Arkadiusz Kaminski 23. novembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 23. septembri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-677/19: Polfarmex <i>versus</i> EUIPO – Kaminski	8
2021/C 128/11	Kohtuasi C-665/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Amsterdam (Madalmaad) 7. detsembril 2020 – X <i>versus</i> Openbaar Ministerie	8
2021/C 128/12	Kohtuasi C-674/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour constitutionnelle (Belgia) 10. detsembril 2020 – Airbnb Ireland UC <i>versus</i> Région de Bruxelles-Capitale	9
2021/C 128/13	Kohtuasi C-694/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Grondwettelijk Hof (Belgia) 21. detsembril 2020 – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Layers, CD, JU <i>versus</i> Vlaamse Regering	10
2021/C 128/14	Kohtuasi C-704/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 23. detsembril 2020 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid <i>versus</i> C, B	10
2021/C 128/15	Kohtuasi C-712/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Köln (Saksamaa) 24. detsembril 2020 – GJ <i>versus</i> Ryanair DAC	11

2021/C 128/16	Kohtuasi C-713/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Centrale Raad van Beroep (Madalmaad) 24. detsembril 2020 – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y versus X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank	11
2021/C 128/17	Kohtuasi C-723/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 29. detsembril 2020 – Galapagos S.A. vara suhtes algatatud maksejõuetusmenetlus, milles osalevad pankrotihaldur DE, Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. ja Prime Capital S.A.	12
2021/C 128/18	Kohtuasi C-13/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Judecătoria Miercurea Ciuc (Rumeenia) 4. jaanuaril 2021 – Pricoforest SRL versus Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)	13
2021/C 128/19	Kohtuasi C-18/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 12. jaanuaril 2021 – Uniqa Versicherung AG versus VU	13
2021/C 128/20	Kohtuasi C-19/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Madalmaad) 13. jaanuaril 2021 – I, S versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	14
2021/C 128/21	Kohtuasi C-23/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gericht Erster Instanz Eupen (Belgia) 14. jaanuaril 2021 – IO versus Wallonische Region	15
2021/C 128/22	Kohtuasi C-36/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het bedrijfsleven (Madalmaad) 22. jaanuaril 2021 – Sense Visuele Communicatie en Handel vof (tegutseb ka nime De Scharrelderij all) versus Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	15
2021/C 128/23	Kohtuasi C-38/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Ravensburg (Saksamaa) 22. jaanuaril 2021 – VK versus BMW Bank GmbH	16
2021/C 128/24	Kohtuasi C-39/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Madalmaad) 26. jaanuaril 2021 – X versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	18
2021/C 128/25	Kohtuasi C-45/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Ustavno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia) 28. jaanuaril 2021 – Banka Slovenije versus Državni zbor Republike Slovenije	19
2021/C 128/26	Kohtuasi C-51/21: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tallinna Halduskohus (Eesti) 28. jaanuaril 2021 – Aktsiaselts M.V.WOOL versus Põllumajandus- ja Toiduamet	21
2021/C 128/27	Kohtuasi C-52/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Liège (Belgia) 28. jaanuaril 2021 – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL versus État belge – SPF Finances	22
2021/C 128/28	Kohtuasi C-53/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Liège (Belgia) 28. jaanuaril 2021 – Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL versus État belge – SPF Finances	23
2021/C 128/29	Kohtuasi C-55/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 28. jaanuaril 2021 – Direktor na Agentsia „Mitnitsi“ versus IMPERIAL TOBACCO BULGARIA FOOD	23
2021/C 128/30	Kohtuasi C-56/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Leedu) 29. jaanuaril 2021 – UAB „ARVI“ ir ko versus Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	24

2021/C 128/31	Kohtuasi C-61/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour administrative d'appel de Versailles (Prantsusmaa) 2. veebruaril 2021 – JP <i>versus</i> Ministre de la Transition écologique, Premier ministre . . .	25
2021/C 128/32	Kohtuasi C-65/21 P: SGL Carbon SE 2. veebruaril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda laiendatud koosseisus) 16. detsembri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-639/18: Carbon SE <i>versus</i> komisjon	25
2021/C 128/33	Kohtuasi C-68/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 3. veebruaril 2021 – Iveco Orecchia SpA <i>versus</i> APAM Esercizio SpA	26
2021/C 128/34	Kohtuasi C-70/21: 3. veebruaril 2021 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Kreeka Vabariik . . .	27
2021/C 128/35	Kohtuasi C-73/21 P: Química del Nalón SA, endise Industrial Química del Nalón SA 3. veebruaril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda laiendatud koosseisus) 16. detsembri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-635/18: Industrial Química del Nalón SA <i>versus</i> komisjon	28
2021/C 128/36	Kohtuasi C-74/21 P: Deza a.s.-i 4. veebruaril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda laiendatud koosseisus) 16. detsembri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-638/18: Deza a.s. <i>versus</i> komisjon	29
2021/C 128/37	Kohtuasi C-75/21 P: Bilbaína de Alquitranes, SA 3. veebruaril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda laiendatud koosseisus) 16. detsembri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-645/18: Bilbaína de Alquitranes SA <i>versus</i> komisjon	30

Üldkohus

2021/C 128/38	Kohtuasi T-488/18: Üldkohtu 10. veebruari 2021. aasta otsus – XC <i>versus</i> komisjon (Avalik teenistus – Töölevõtmine – Avalik konkurss EPSO/AD/338/17 – Konkursikomisjoni otsus mitte lubada hagejat konkursi järgmisesse etappi – Puude alusel diskrimineerimise keelu põhimõtte – Dokumentidega tutvumine – Katse käigus esitatud küsimustega tutvumise taotluse tagasilükkamine – Konkursikomisjoni menetluse konfidentsiaalsus – Määrus (EL) nr 1049/2001 – Avalik konkurss EPSO/AD/356/18 – Reservnimekiri – Tühistamishagi – Põhjendatud huvi puudumine – Vastuvõetamatus – Vastutus)	32
2021/C 128/39	Liidetud kohtuasjad T-345/19, T-346/19, T-364/19–T-366/19, T-372/19–T-375/19 ja T-385/19: Üldkohtu 10. veebruari 2021. aasta otsus – Santini jt <i>versus</i> parlament (Institutsiooniline õigus – Euroopa Parlamendi liikme staatuse erilisus – Itaalia valimisringkondades valitud Euroopa Parlamendi liikmed – Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Saadikutekoja juhatus büroo, Itaalia) poolt pensionide kohta otsuse nr 14/2018 vastuvõtmine – Itaalia parlamendi liikmete pensionide summa muutmine – Euroopa Parlamendi poolt pensionide summade vastav muutmine Euroopa Parlamendi teatud endiste liikmete puhul, kes on valitud Itaalias – Akti vastuvõtja pädevus – Põhjendamiskohustus – Omandatud õigused – Õiguskindlus – Õiguspärane ootus – Omandiõigus – Proportsionaalsus – Võrdne kohtlemine – Lepinguväliline vastutus – Isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine)	33
2021/C 128/40	Kohtuasi T-519/19: Üldkohtu 10. veebruari 2021. aasta otsus – Forte <i>versus</i> parlament (Institutsiooniline õigus – Euroopa Parlamendi liikmete ühtne põhimäärus – Itaalia valimisringkondades valitud Euroopa Parlamendi liikmed – Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Itaalia Saadikutekoja juhatus) poolt vastu võetud otsus nr 14/2018, mis puudutab pensioniõigusi – Itaalia kodakondsusega parlamendiliikmete pensioni suuruse muutmine – Euroopa Parlamendi poolt pensionisumma vastav muutmine Euroopa Parlamendi teatavate endiste liikmete puhul, kes on valitud Itaaliast – Akti vastuvõtja pädevus – Põhjendamiskohustus – Omandatud õigused – Õiguskindlus – Õiguspärane ootus – Omandiõigus – Proportsionaalsus – Võrdne kohtlemine)	33

2021/C 128/41	Kohtuasi T-578/19: Üldkohtu 10. veebruari 2021. aasta otsus – Sophia Group vs. parlament (Teenuste hanked – Hankemenetlus – Hoonete abiteenuste pakkumine – Pakkujate pakkumuse tagasilükkamine – Hankelepingu sõlmimine teise pakkujaga – Valikukriteeriumid – Pakkumuste hindamise kriteeriumid – Majanduslikult soodsaim pakkumus – Märjaste ja sertifikaatide kasutamine pakkumuste hindamise kriteeriumide koostamisel – Põhjendamiskohustus)	34
2021/C 128/42	Kohtuasi T-821/19: Üldkohtu 10. veebruari 2021. aasta otsus – Herlyn ja Beck versus EUIPO – Brillux (B.home) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi B.home taotlus – Varasem rahvusvaheline sõnamärk B-Wohnen – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EÜ) nr 2017/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	35
2021/C 128/43	Kohtuasi T-117/20: Üldkohtu 10. veebruari 2021. aasta otsus – El Corte Inglés versus EUIPO – MKR Design (PANTHÉ) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi PANTHÉ taotlus – Varasem siseriiklik sõna- ja kujutismärk PANTHER ja varasem Euroopa Liidu kujutismärk P PANTHER – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosuse puudumine – Määruse (EÜ) nr 2017/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) – Tõend varasema kaubamärgi tegeliku kasutamise kohta)	35
2021/C 128/44	Kohtuasi T-776/20: 29. detsembril 2020 esitatud hagi – Stockdale versus nõukogu jt	36
2021/C 128/45	Kohtuasi T-20/21: 17. jaanuaril 2021 esitatud hagi – VI versus komisjon	38
2021/C 128/46	Kohtuasi T-22/21: 14. jaanuaril 2021 esitatud hagi – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior versus komisjon	39
2021/C 128/47	Kohtuasi T-30/21: 21. jaanuaril 2021 esitatud hagi – L'Oréal versus EUIPO – Debonair Trading Internacional (SO COUTURE)	40
2021/C 128/48	Kohtuasi T-49/21: 21. jaanuaril 2021 esitatud hagi – PZ versus komisjon	41
2021/C 128/49	Kohtuasi T-52/21: 25. jaanuaril 2021 esitatud hagi – ClientEarth versus komisjon	41
2021/C 128/50	Kohtuasi T-75/21: 5. veebruaril 2021 esitatud hagi – Mendes de Almeida versus nõukogu	42
2021/C 128/51	Kohtuasi T-92/21: 12. veebruaril 2021 esitatud hagi – Darment versus komisjon	43
2021/C 128/52	Kohtuasi T-103/21: 19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Boshab versus nõukogu	44
2021/C 128/53	Kohtuasi T-104/21: 19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Kande Mupompa versus nõukogu	44
2021/C 128/54	Kohtuasi T-105/21: 19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Kanyama versus nõukogu	45
2021/C 128/55	Kohtuasi T-106/21: 19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Kazembe Musonda versus nõukogu	45
2021/C 128/56	Kohtuasi T-107/21: 19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Amisi Kumba versus nõukogu	46
2021/C 128/57	Kohtuasi T-108/21: 19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Ilunga Luyoyo versus nõukogu	46
2021/C 128/58	Kohtuasi T-109/21: 19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Mutondo versus nõukogu	47

2021/C 128/59	Kohtuasi T-110/21: 19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Kampete <i>versus</i> nõukogu	47
2021/C 128/60	Kohtuasi T-112/21: 19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Numbi <i>versus</i> nõukogu	48
2021/C 128/61	Kohtuasi T-113/21: 19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Team Beverage <i>versus</i> EUIPO (Beverage Analytics)	48
2021/C 128/62	Kohtuasi T-114/21: 20. veebruaril 2021 esitatud hagi – Growth Finance Plus <i>versus</i> EUIPO (doglover)	49
2021/C 128/63	Kohtuasi T-115/21: 20. veebruaril 2021 esitatud hagi – Growth Finance Plus <i>versus</i> EUIPO (catlover)	50
2021/C 128/64	Kohtuasi T-117/21: 18. veebruaril 2021 esitatud hagi – Deichmann <i>versus</i> EUIPO – Munich (Jalatsi küljel kujutatud kahe ristatud joone kujutis)	50
2021/C 128/65	Kohtuasi T-118/21: 22. veebruaril 2021 esitatud hagi – Cilem Records International <i>versus</i> EUIPO – KVZ Music (HALIX RECORDS)	51
2021/C 128/66	Kohtuasi T-119/21: 19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Ramazani Shadary <i>versus</i> nõukogu	52
2021/C 128/67	Kohtuasi T-120/21: 19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Ruhorimbere <i>versus</i> nõukogu	52

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2021/C 128/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 110, 29.3.2021

Eelmised väljaanded

ELT C 98, 22.3.2021

ELT C 88, 15.3.2021

ELT C 79, 8.3.2021

ELT C 72, 1.3.2021

ELT C 62, 22.2.2021

ELT C 53, 15.2.2021

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>.

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 11. veebruari 2021. aasta otsus (Monomeles Protodikeio Lasithiou eelotsusetaotlus – Kreeka) – M.V jt versus Organismos Topikis Aftodioikisis (OTA) „Dimos Agiou Nikolaou“

(Kohtuasi C-760/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Direktiiv 1999/70/EÜ – Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkulepe tähtajalise töö kohta – Klausel 5 – Meetmed järjestikuste tähtajaliste töölepingute või töösuhete kasutamisest põhjustatud kuritarvitamise vältimiseks – Tähtajalised töölepingud avalikus sektoris – Järjestikused lepingud või esimene pikendatud leping – Samaväärne juriidiline meede – Põhiseadusest tulenev täielik keeld muuta tähtajalised töölepingud tähtajatuteks lepinguteks – Kooskõlalise tõlgendamise kohustus)

(2021/C 128/02)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Monomeles Protodikeio Lasithiou

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: M.V jt

Kostja: Organismos Topikis Aftodioikisis (OTA) „Dimos Agiou Nikolaou“

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, lisas toodud 18. märtsil 1999 sõlmitud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klauslit 1 ja klausli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et seal sisalduv väljend „järjestikused tähtajalised töölepingud“ hõlmab ka kohalike omavalitsuste puhastusteenuste sektori töötajate tähtajaliste töölepingute automaatset pikenedamist kooskõlas riigisisestes õigusnormides sõnaselgelt ettenähtuga, ja olenemata sellest, et ei järgitud kirjalikku vormi, mis on järjestikuste lepingute sõlmimisel üldjuhul ette nähtud.
2. Tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe klausli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kui järjestikuseid töölepinguid on nimetatud sätte tähenduses kuritarvitatud, hõlmab eelotsusetaotluse esitanud kohtu kohustus tõlgendada ja kohaldada kõiki asjasse puutuvaid riigisiseseid õigusnorme võimalikult suures ulatuses viisil, mis tagaks kuritarvitamise eest nõuetekohase karistamise ning heastaks liidu õiguse rikkumise tagajärjed, hinnangu andmist selle kohta, kas varasema, kuid endiselt kehtiva riigisisese õigusakti sätted, mille kohaselt on võimalik järjestikused tähtajalised töölepingud muuta tähtajatuteks lepinguteks, võivad olla asjakohasel juhul sellise kooskõlalise tõlgendamise tarvis kohaldatavad, ehkki riigisiseseid põhiseaduslikud normid keelavad täielikult avalikus sektoris lepingute niisuguse muutmise.

⁽¹⁾ ELT C 103, 18.3.2019.

Euroopa Kohtu (teine koda) 10. veebruari 2021. aasta otsus – RFA International LP versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-56/19 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Dumping – Venemaalt pärit ferrosiliitsiumi import – Määrus (EÜ) nr 1225/2009 – Artikli 11 lõiked 9 ja 10 – Tasutud dumpinguvastaste tollimaksude tagasimaksmise taotluste rahuldamata jätmine – Arvestuslik ekspordihind – Hinnangu andmine dumpinguvastase tollimaksu kajastumisele edasimüügihindades ja järgnevates müügihindades Euroopa Liidus – Kohustus rakendada sama meetodikat nagu dumpinguvastase tollimaksu kehtestamisega päädinud uurimises – Asjaolude muutumine – Tasutud dumpinguvastase tollimaksu mahaarvamine – Vaieldamatud tõendid)

(2021/C 128/03)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: RFA International LP (esindajad: *advokat* B. Evtimov, *avocats* M. Krestiyanova ja E. Borovikov, *avocată* N. Tuominen ning *solicitor* D. O’Keeffe)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: J.-F. Brakeland, A. Demeneix ja P. Němečková, hiljem J.-F. Brakeland ja P. Němečková)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja RFA International LP-lt.

⁽¹⁾ ELT C 155, 6.5.2019.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 11. veebruari 2021. aasta otsus (Raad van State, Grondwettelijk Hofi eelotsusetaotlused – Belgia) – Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19) versus Belgische Staat (C-407/19), Ministerraad (C-471/19)

(Liidetud kohtuasjad C-407/19 ja C-471/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – ELTL artikkel 45 – Töötajate vaba liikumine – ELTL artikkel 49 – Asutamisevabadus – ELTL artikkel 56 – Teenuste osutamise vabadus – Sadamategevuse teostamine – Sadamatöötajad – Kutsealal tegutsema asumine ja värbamine – Sadamatöötajate tunnustamise kord – Sadamatöötajad, kes ei kuulu liikmesriigi õiguses ette nähtud üldkoosseisu – Töölepingu kestuse piiramine – Sadamatöötajate liikuvus eri sadamapiirkondade vahel – Logistikatöötajad – Ohutussertifikaat – Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused – Ohutus sadamaaladel – Töötajate kaitse – Proportsionaalsus)

(2021/C 128/04)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotlused esitanud kohtud

Raad van State, Grondwettelijk Hof

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19)

Vastustajad: Belgische Staat (C-407/19), Ministerraad (C-471/19)

menetluses osalesid: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV, Koninklijk Verbond der Beheerders van Goederenstromen (KVVG) CVBA, MVH Logistics en Stuwadoring BV

Resolutsioon

1. ETLT artikleid 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis kohustavad isikuid või ettevõtjaid, kes soovivad tegeleda sadamaalal sadamatööga, sealhulgas töödega, mis ei ole seotud laevade lastimise või lossimisega otseses mõttes, kasutama üksnes neid sadamatöötajaid, kes on viidatud riigisiseses normides ette nähtud tingimuste ja korra kohaselt sadamatöötajatena tunnustatud, kui viidatud tingimused ja kord põhinesid esiteks objektiivsetel, mittediskrimineerivatel ja varem teada olevatel kriteeriumidel, mis võimaldas muu liikmesriigi sadamatöötajatel tõendada, et nad vastavad riigisestele sadamatöötajatele kohaldatavatele samaväärsetele nõuetele oma päritoluliikmesriigis, ning teiseks, kui nende alusel ei looda töötajate piiratud üldkoosseisu (pool), keda saab sel viisil tunnustada.
2. ETLT artikleid 45, 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt:
 - sadamatöötajate tunnustamine toimub halduskomisjonis, mis on pariteetselt moodustatud tööandjate organisatsioonide ja töötajate organisatsioonide nimetatud liikmetest;
 - see komisjon otsustab vastavalt tööjõuvajadusele ka selle üle, kas tunnustatud töötajad tuleb arvata sadamatöötajate üldkoosseisu (pool) või mitte, arvestades, et sadamatöötajate puhul, keda üldkoosseisu ei arvata, on tunnustamise kestus piiratud töölepingu kestusega, mistõttu tuleb iga uue töölepingu sõlmimiseks algatada uus tunnustamismenetlus;
 - ette ei ole nähtud maksimaalset tähtaega, mille jooksul see komisjon peab otsuse tegema.
3. ETLT artikleid 45, 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt peab töötaja – välja arvatud juhul, kui ta suudab tõendada, et ta vastab teises liikmesriigis samaväärsetele tingimustele – selleks, et teda saaks sadamatöötajana tunnustada, olema:
 - tunnustatud tervisenõuetele vastavaks tööõnnetuste ennetamise ja tervisekaitse välistalituse poolt, millega on ühinenud organisatsioon, kelle liikmete hulka kõik sadamaalal tegutsevad tööandjad peavad tingimata kuuluma;
 - läbinud psühhomeetrilised testid, mille viib läbi nimetatud tööandjate organisatsiooni poolt selleks volitatud organ;
 - läbinud kolmenädalased ettevalmistavad tööohutuse kursused, mis on suunatud kutsekvalifikatsiooni omandamisele, ja
 - edukalt sooritanud väljaõppe lõpueksami,kui ülesanded, mis on antud tööandjate organisatsioonile ja sõltuvalt olukorrast ka tunnustatud sadamatöötajate ametiühingutele selliste nõuetele vastavuse kontrollide, testide ja katsete läbiviimise eest vastutavate organite nimetamisel, ei sea kahtluse alla nõuetele vastavuse kontrollide, testide või katsete läbipaistvust, objektiivsust või erapooletust.
4. ETLT artikleid 45, 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt sadamatöötajad, kes on sellistena tunnustatud enne nende õigusnormide jõustumist kehtinud seadusjärgse korra alusel, säilitavad nende õigusnormide kohaldamisel tunnustatud sadamatöötajate staatuse ja arvatakse nendes õigusnormides ette nähtud sadamatöötajate üldkoosseisu (pool) hulka.
5. ETLT artikleid 45, 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette, et sadamatöötaja üleviimise suhtes muu sadamaala üldkoosseisu (pool) kui see, kus ta sai oma tunnustuse, kehtivad kollektiivlepinguga kehtestatud tingimused ja üksikasjalik kord, kui need on vajalikud ja proportsionaalsed, arvestades eesmärki tagada ohutus igal sadamaalal, mida peab kontrollima riigisene kohus.

6. ELTL artikleid 45, 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et riigisisesed õigusnormid, milles on sätestatud, et logistikatöötajatel peab olema „ohutussertifikaat“, mis väljastatakse nende isikutunnistuse ja töölepingu esitamisel ning mille väljastamise tingimused ja sertifikaadi saamiseks järgitav kord on kehtestatud kollektiivlepingus, ei ole nende artiklitega vastuolus, kui sellise sertifikaadi väljastamise tingimused on vajalikud ja proportsionaalsed sadamaalal ohutuse tagamise eesmärgi suhtes ning kui sertifikaadi saamiseks ette nähtud menetluses ei ole ette nähtud ebamõistlikke ega ebaproportsionaalseid lõive.

(¹) ELT C 288, 26.8.2019.
ELT C 348, 14.10.2019.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 11. veebruari 2021. aasta otsus (Court of Appeals eelotsusetaotlus – Iirimaa) – kriminaalasi järgmise isiku suhtes: K. M.

(Kohtuasi C-77/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Ühine kalanduspoliitika – Määrus (EÜ) nr 1224/2009 – Kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks – Kalalaeva pardal selliste seadmete kasutamine, millega on võimalik kalu vastavalt nende suurusele automaatselt sortida – Artikkel 89 – Meetmed eeskirjade täitmise tagamiseks – Artikkel 90 – Kriminaalkaristused – Proportsionaalsuse põhimõte)

(2021/C 128/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

K. M.

Menetluses osales: The Director of Public Prosecutions

Resolutsioon

Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnustatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006, artikleid 89 ja 90 tuleb lähtuvalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõikes 3 tunnustatud proportsionaalsuse põhimõttest tõlgendada nii, et kui eelotsusetaotluse esitanud kohtu läbiviidava kontrolli tulemusel ei ilmne vastupidist, ei ole nendega vastuolus riigisisesed sätte, milles on ette nähtud, et karistusena nõukogu 30. märtsi 1998. aasta määruse (EÜ) nr 850/98 kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. märtsi 2013. aasta määrusega (EL) nr 227/2013) artikli 32 rikkumise eest on lisaks rahalise karistuse mõistmisele kohustuslik konfiskeerida ka saak ja keelatud või nõuetele mittevastavad püügivahendid, mis leitakse asjaomase laeva pardalt.

(¹) ELT C 137, 27.4.2020.

AL-i 31. juulil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 10. juuni 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-83/19: AL versus komisjon

(Kohtuasi C-356/20 P)

(2021/C 128/06)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: AL (esindajad: advokaadid S. Rodrigues, A. Blot)

Teine menetluse pool: Euroopa Komisjon

10. detsembri 2020. aasta kohtumäärusega otsustas Euroopa Kohus (VI koda) apellatsioonkaebuse ilmselge põhjendamatus tõttu rahuldamata jätta.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel (Belgia)
26. oktoobril 2020 – Q, R, S versus United Airlines**

(Kohtuasi C-561/20)

(2021/C 128/07)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Q, R, S

Kostja: United Airlines

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 ⁽¹⁾, artikli 3 lõike 1 punkti a ja artiklit 7 tuleb Euroopa Kohtu arvates tõlgendada nii, et reisijal on õigus saada hüvitist lennuettevõtjalt, kes ei ole ühenduse lennuettevõtja, kui reisija jõuab vahemaandumiseta liikmesriigi territooriumil oma lõppsihtkohta enam kui kolme tunni pikkuse hilinemisega viimase lennu hilinemise tõttu, kui selle väljumis- ja sihtkoht asub kolmanda riigi territooriumil, ning see lend oli osa ümberistumisega lennust, mille esimeseks väljumiskohaks on liikmesriigi territooriumil asuv lennujaam, ning mida teostab tervenisti see lennuettevõtja ning mille reisija broneeris üheainsa broneeringuga ühenduse lennuettevõtjalt, kes ei teosta ühtegi osa sellest lennust?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav: Kas määrus nr 261/2004, kui seda tõlgendatakse esimese küsimuse tähenduses, on vastuolus rahvusvahelise õigusega, eelkõige põhimõttega, et igal riigil on täielik ja eranditu suveräänsus oma territooriumi ja õhuruumi üle, sest sellise tõlgenduse kohaselt tuleb liidu õigust kohaldada asjaolude suhtes, mis leidsid aset kolmanda riigi territooriumil?

⁽¹⁾ ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag Sitzungsort Haarlem (Madalmaad)
2. novembril 2020 – F, A, G, H, I versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Kohtuasi C-579/20)

(2021/C 128/08)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag Sitzungsort Haarlem

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: F, A, G, H, I

Vastustaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Eelotsuse küsimused

1. Kas kvalifitseerumisdirektiivi⁽¹⁾ artikli 15 punkt c annab kaitset eranditult erandlikes olukordades, mille puhul rahvusvahelist või riigisisest relvastatud kokkupõrget iseloomustav juhusliku vägivalla tase saavutab sellise kõrguse, et esinevad kaalukad põhjused arvata, et tsiviiliseks seisaks asjaomasesse riiki või asjaomasesse piirkonda tagasipöördumisel pelgalt territooriumil viibimise tõttu silmitsi reaalse ohuga nimetatud regulatsiooni tähenduses? Ja kas sellist erandlikku olukorda tuleb mõista kui „most extreme case of general violence“ kohtuotsuse N. A. vs. Ühendkuningriik⁽²⁾ tähenduses?

Kui vastus esimese küsimuse esimesele poolele on eitav:

2. Kas kvalifitseerumisdirektiivi artikli 15 punkti c tuleb tõlgendada nii, et ka juhusliku vägivalla madalam tase võib eelnevalt nimetatud erandliku olukorra raames määravana koostoimes taotleja puhul esinevate isiklike ja individuaalsete asjaoludega viia selleni, et esinevad kaalukad põhjused arvata, et taotleja seisaks asjaomasesse riiki või asjaomasesse piirkonda tagasipöördumisel silmitsi ohuga nimetatud regulatsiooni tähenduses?

Kui vastus teisele küsimusele on jaatav:

3. Kas selle raames tuleb kohaldada sujuvat skaalat, mis teeb vahet juhusliku vägivalla vastava taseme ja sellega seonduvate individuaalsete asjaolude taseme vahel? Ja millised isiklikud ja individuaalsed asjaolud võivad oma osa mängida menetleva ametiasutuse ja liikmesriigi kohtu hinnangus?

Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

4. Kas kvalifitseerumisdirektiivi artikliga 15 on kooskõlas, et taotlejale, kes on olukorras, milles esineb juhusliku vägivalla madalam tase kui eelnevalt nimetatud erandliku olukorra määrav tase, ning kes suudab tõendada, et tema suhtes kehtib (mh) isiklikust olukorrast tulenevate asjaolude alusel spetsiifiline oht, antakse täiendav kaitse eranditult vastavalt selle direktiivi artikli 15 punktidele a või b?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT 2011, L 337, lk 9).

⁽²⁾ EIK, 17. juuli 2008, CE:ECHR:2008:0717JUDO02590407.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, Amsterdami kohtumaja (Madalmaad) 24. novembril 2020 – E. K. versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Kohtuasi C-624/20)

(2021/C 128/09)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag, Amsterdami kohtumaja

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: E. K.

Vastustaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriikide pädevuses on määrata kindlaks, kas ETL artikli 20 kohane elamisõigus on sellisena ajutise või alalise iseloomuga, või tuleks see defineerida liidu õiguse alusel?
2. Kui kohaldamisele kuulub liidu õiguse tõlgendus: Kas direktiivi 2003/109/EÜ⁽¹⁾ kohaldamisel tuleb teha vahet erinevate sõltuvate elamisõiguste, millele on õigus kolmandate riikide kodanikel liidu õiguse kohaselt, sealhulgas sõltuv elamisõigus, mis antakse liidu kodaniku pereliikmele vastavalt elamisloa direktiivile, ja ETL artikli 20 kohase elamisõiguse vahel?

3. Kas ELTL artikli 20 kohane elamisõigus, mis oma olemuselt sõltub kolmanda riigi kodaniku ja liidu kodaniku vahel kehtiva sõltuvussuhte esinemisest ning lõpeb seetõttu millalgi, on ajutise iseloomuga?
4. Kui ELTL artikli 20 kohane elamisõigus on ajutise iseloomuga: Kas direktiivi artikli 3 lõike 2 punkti e tuleb [sellisel juhul] tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi regulatsioon, mille kohaselt on ainult liikmesriigi õiguses ettenähtud elamisload välistatud pikaajalise elaniku staatuse saamisest direktiivi tähenduses?

(¹) Nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta (ELT 2004, L 16, lk 44; ELT eriväljaanne 19/06, lk 272).

**Arkadiusz Kaminski 23. novembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda)
23. septembri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-677/19: Polfarmex versus EUIPO – Kaminski**

(Kohtuasi C-626/20)

(2021/C 128/10)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Arkadiusz Kaminski (esindajad: *radcowie prawni* E. Pijewska, M. Mazurek, W. Trybowski)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet, Polfarmex S.A

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 28. jaanuari 2021. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta Arkadiusz Kaminski kohtukulud tema enda kanda.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Amsterdam (Madalmaad) 7. detsembril 2020 – X versus
Openbaar Ministerie**

(Kohtuasi C-665/20)

(2021/C 128/11)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Amsterdam

Põhikohtuasja pooled

Euroopa vahistamismäärus järgmise isiku suhtes: X

Teine menetluspool: Openbaar Ministerie

Eelotsuse küsimused

1. Kas raamotsuse 2002/584/JSK (¹) artikli 4 punkti 5 tuleb tõlgendada nii, et kui liikmesriik on otsustanud viidatud sätte oma õigusesse üle võtta, siis peab vahistamismäärust täitval õigusasutusel olema teatav kaalutusõigus küsimuses, kas Euroopa vahistamismääruse täitmisest tuleb keelduda?
2. Kas raamotsuse 2002/584/JSK artikli 4 punktis 5 sisalduvat mõistet „sama tegu“ tuleb tõlgendada samamoodi nagu sama mõistet raamotsuse artikli 3 punktis 2, ja kui vastus on eitav, siis milline tõlgendus tuleb anda esimesena nimetatud sättes sisalduvale mõistele?

3. Kas raamotsuse 2002/584/JSK artikli 4 punktis 5 sätestatud tingimust, et „karistus [...] on kantud [...] või ei saa seda enam karistuse määranud riigi õiguse alusel täita“, tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab olukorda, kus tagaotsitavale on sama teo eest lõpliku kohtuotsusega mõistetud vabadusekaotuslik karistus, mille ta on kohtuotsuse teinud riigis osaliselt ära kandnud ja mille ülejäänud osa kandmisest on selle riigi asutus, mis ei ole õigusasutus, ta vabastanud üldise armuandmisega, mis laieneb ka raskeid kuritegusid toime pannud süüdimõistetutele nagu tagaotsitav ja ei põhine karistusõiguspoliitilist laadi ratsionaalsetel kaalutlustel?

(¹) Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT 2002, L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour constitutionnelle (Belgia) 10. detsembril 2020 – Airbnb Ireland UC versus Région de Bruxelles-Capitale

(Kohtuasi C-674/20)

(2021/C 128/12)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour constitutionnelle

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Airbnb Ireland UC

Vastustaja: Région de Bruxelles-Capitale

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta (¹) artikli 1 lõike 5 punkti a tuleb tõlgendada nii, et riigisisesed õigusnormid, mis kohustavad sellise vahendusteenuse osutajaid, mille eesmärk on viia elektroonilist platvormi kasutades tasu eest kokku potentsiaalsed üürnikud ja lühiajalist majutusteenust pakkuvad kutselised või mittekuutselised üürileandjad, teatama maksuhalduri kirjaliku nõude põhjal ja haldustrahvi ähvardusel „käitaja andmed ja majutusettevõtete kontaktandmed, samuti möödunud aasta jooksul teenindatud ööbimiste ja majutusüksuste arvu“, selleks et teha kindlaks need, kes on kohustatud maksma majutusettevõtete piirkondlikku maksu ja nende maksustatav tulu, kuuluvad „maksuvaldkonda“ ning neid tuleb seetõttu käsitada käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja jäetuna?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (²) artikleid 1–3 tuleb tõlgendada nii, et see direktiiv on kohaldatav sellistele liikmesriigi õigusnormidele, nagu on kirjeldatud esimeses eelotsuse küsimuses? Kas vajaduse korral tuleb Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 56 tõlgendada nii, et see on kohaldatav sellistele õigusnormidele?
3. Kas direktiivi 2000/31 artikli 15 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav sellistele liikmesriigi õigusnormidele, nagu on kirjeldatud esimeses eelotsuse küsimuses, ja nii, et need liikmesriigi õigusnormid on selle sättega kooskõlas?

(¹) EÜT 2000, L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 13/25, lk 399.

(²) ELT 2006, L 376, lk 36.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Grondwettelijk Hof (Belgia) 21. detsembril 2020 – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Layers, CD, JU versus Vlaamse Regering

(Kohtuasi C-694/20)

(2021/C 128/13)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Grondwettelijk Hof

Põhikohtuasja pooled

Taotluse esitajad: Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Layers, CD, JU

Vastustaja: Vlaamse Regering

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 25. mai 2018. aasta direktiivi (EL) 2018/822, millega muudetakse direktiivi 2011/16/EL seoses kohustusliku automaatse teabevahetusega maksustamise valdkonnas piiriüleste skeemide puhul, ⁽¹⁾ artikli 1 punkt 2 rikub õigust õiglasele kohtulikule arutamisele, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47, ja õigust eraelu austamisele, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 7, kuivõrd uue artikli 8ab lõige 5 (mis on lisatud nõukogu 15. veebruari 2011. aasta direktiivi 2011/16/EL maksustamislase halduskoostöö kohta ja direktiivi 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta ⁽²⁾) sätestab, et kui liikmesriik võtab vajalikke meetmeid, et anda vahendajatele õigus loobuda aruantava piiriülese skeemi kohta teabe esitamisest, juhul kui aruandluskohustus võib olla vastuolus selle liikmesriigi õiguse kohase kutsesaladuse hoidmise kohustusega, on see liikmesriik kohustatud nõudma, et vahendajad annaksid viivitamata mis tahes muudele vahendajatele, või kui selliseid vahendajaid ei ole, siis maksumaksjale teada nende aruandluskohustusest, juhul kui nimetatud kohustus viib selleni, et vahendajana tegutsev advokaat on kohustatud esitama teabe, mis on talle teatavaks saanud kutsetegevuse käigus, nimelt kliendi kaitsmisel või esindamisel kohtus ja talle õigusabi andmisel, aga ka väljaspool kohtuvaidlust, teisele vahendajale, kes ei ole tema klient?

⁽¹⁾ ELT 2018, L 139, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2011, L 64, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 23. detsembril 2020 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid versus C, B

(Kohtuasi C-704/20)

(2021/C 128/14)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vastustajad: C, B

Eelotsuse küsimus

Kas liidu õigusest, eelkõige tagasisaatmisdirektiivi (2008/115/EÜ)⁽¹⁾ artikli 15 lõikest 2 ja vastuvõtmisdirektiivi (2013/33/EL)⁽²⁾ artiklist 9 koosmõjus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 6 tuleneb omal algatusel kontrollimise kohustus, mis tähendab, et kohus peab omal algatusel (*ex officio*) hindama, kas täidetud on kõik kinnipidamise tingimused, sealhulgas tingimused, mille täidetust välismaalane kahtluse alla ei seadnud, kuigi tal oli selleks võimalus?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel („tagasisaatmisdirektiiv“) (ELT 2008, L 348, lk 98).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/33/EL, millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded („vastuvõtmisdirektiiv“) (ELT 2013, L 180, lk 96).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Köln (Saksamaa) 24. detsembril 2020 – GJ versus Ryanair DAC**(Kohtuasi C-712/20)**

(2021/C 128/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: GJ

Vastustaja: Ryanair DAC

Eelotsuse küsimus

Kas lennuettevõtja enda töötajate streik, mida on alustatud ametiühingu esitatud üleskutse peale, on erakorraline asjaolu määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Centrale Raad van Beroep (Madalmaad) 24. detsembril 2020 – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y versus X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank**(Kohtuasi C-713/20)**

(2021/C 128/16)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Centrale Raad van Beroep

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y

Vastustajad apellatsioonimenetluses: X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Eelotsuse küsimused

1. Kas[määruse (EÜ) nr 883/2004⁽¹⁾ artikli 11 lõike 3 punkti a tuleb tõlgendada nii, et töötaja suhtes, kes elab ühes liikmesriigis ja töötab teise liikmesriigi territooriumil renditöölepingu alusel, mille kohaselt töösuhe pärast lähetamise lõppu lõpeb ja seejärel jätkub, on töötamisperioodide vahele jäävatel ajavahemikel jätkuvalt kohaldatavad viimati nimetatud liikmesriigi õigusnormid, eeldusel et töötaja ei ole kõnealust töötamist ajutiselt lõpetanud?
2. Millised tegurid on olulised, et sedalaadi juhtumite puhul kindlaks teha, kas töötamine on ajutiselt lõpetatud?
3. Millise ajavahemiku möödumisel tuleb lähtuda sellest, et töötaja, kes ei ole enam lepingulises töösuhtes, on töötamise töökohariigis ajutiselt lõpetanud, eeldusel et ei esine konkreetseid tõendeid vastupidise kohta?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (ELT 2004, L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 29. detsembril 2020 – Galapagos S.A. vara suhtes algatatud maksejõuetusmenetlus, milles osalevad pankrotihaldur DE, Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. ja Prime Capital S.A.

(Kohtuasi C-723/20)

(2021/C 128/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Võlgnik: Galapagos S.a.r.l.

Teised menetlusosalised: Galapagos S.A. pankrotihaldur DE, Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A., Prime Capital S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta määruse (EL) 2015/848 maksejõuetusmenetluse kohta⁽¹⁾, artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et võlgnikuks oleval äriühingul, kelle registrijärgne asukoht asub ühes liikmesriigis, ei ole põhihuvide kese teises liikmesriigis, kus on tema juhatuse asukoht, mida on võimalik kindlaks teha kolmandate isikute poolt kontrollitavate objektivsete asjaolude alusel, kui võlgnikuks olev äriühing on põhikohtuasjas kõne all olevatel asjaoludel viinud juhatuse asukoha kolmandast liikmesriigist üle teise liikmesriiki, samal ajal kui kolmandas liikmesriigis oli esitatud tema vara suhtes maksejõuetuse põhimenetluse algatamise avaldus, mille kohta ei ole veel otsust tehtud?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, tuleb määruse (EL) 2015/848 artikli 3 lõiget 1 tõlgendada nii:
 - a) et kooskõlas rahvusvahelise kohtualluvuse eeskirjadega kuulub menetluse algatamise otsuse tegemine jätkuvalt selle liikmesriigi kohtute alluvusse, mille territooriumil asub võlgniku põhihuvide kese maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamise ajal, kui võlgnik viib pärast maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamist, kuid enne menetluse algatamise otsuse tegemist oma põhihuvide kesme üle mõne muu liikmesriigi territooriumile, ja

- b) et rahvusvahelise kohtualluvuse eeskirjade kohane asja jätkuv allumine ühe liikmesriigi kohtutele välistab selle, et otsuse tegemine muude maksejõuetuse põhimenetluse algatamise avalduste kohta, mis saavad pärast võlgniku põhihuvide keskme üleviimist teise liikmesriiki selle teise liikmesriigi kohtusse, allub teise liikmesriigi kohtutele?

(¹) ELT 2015, L 141, lk 19.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Judecătoria Miercurea Ciuc (Rumeenia) 4. jaanuaril 2021 –
Pricoforest SRL versus Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)**

(Kohtuasi C-13/21)

(2021/C 128/18)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Judecătoria Miercurea Ciuc

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Pricoforest SRL

Vastustaja: Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 561/2006 (¹) artikli 13 lõike 1 punktis b kasutatud mõistet „100 km raadiuses“ tuleb tõlgendada nii, et kaardil ettevõtja asukohta ja sihtkoha vahele tõmmatud sirge joon peab olema alla 100 km, või nii, et vahemaa, mille sõiduk tegelikult läbis, peab olema alla 100 km?
2. Kas määruse nr 561/2006 artikli 13 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et selles sättes silmas peetud niisuguste vedude tegemine kuu aja jooksul – millest mõni tehakse 100 km raadiuses ettevõtja asukohast ja mõni väljub sellest raadiusest, kontekstis, kus määruse nr 561/2006 artikli 13 lõike 1 punktis b nimetatud olukorra suhtes riigisisises õigusnormis kehtestatud erandi alusel seda määrust ei kohaldata – toob kaasa selle, et erandina ei kohaldata seda määrust kõikide asjaomaste vedude suhtes või ainult nende suhtes, mis [ei välju] 100 km raadiusest, või siis kummagi suhtes nendest?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist ja millega muudetakse nõukogu määrusi (EMÜ) nr 3821/85 ja (EÜ) nr 2135/98 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3820/85 (ELT 2006, L 102, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 12. jaanuaril 2021 – Uniq
Versicherung AG versus VU**

(Kohtuasi C-18/21)

(2021/C 128/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Määruskaebuse esitaja: Uniq Versicherung AG

Vastustaja määruskaebuse menetluses: VU

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1896/2006, millega luuakse Euroopa maksekäsmenetlus⁽¹⁾, artikleid 20 ja 26 tuleb tõlgendada nii, et nende sätetega on vastuolus Euroopa maksekäsu vaidlustamiseks viidatud määruse artikli 16 lõikes 2 ette nähtud 30päevase tähtaja katkestamine COVID-19 pandeemiaga kaasnevaid meetmeid justiitsasjades käsitleva Austria föderaalseaduse (Bundesgesetz betreffend Begleitmaßnahmen zu COVID-19 in der Justiz) § 1 lõikega 1, mis sätestab, et kõik tsiviilkohtuasjade menetlusõiguslikud tähtajad, mille kulgema hakkamist põhjustav sündmus on aset leidnud pärast 21. märtsi 2020 või mis ei ole nimetatud kuupäevaks veel lõppenud, katkevad kuni 30. aprillini 2020 ning hakkavad uuesti kulgema 1. maist 2020?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 399, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Madalmaad) 13. jaanuaril 2021 – I, S versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Kohtuasi C-19/21)

(2021/C 128/20)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: I, S

Vastustaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Eelotsuse küsimused

1. Kas Dublini määruse⁽¹⁾ artiklit 27 tuleb – vajaduse korral – koosmõjus harta artikliga 47 tõlgendada nii, et palve saajaks olev liikmesriik on vastuvõtmispalve tagasilükkamise korral kohustatud andma palve esitajaks olevas liikmesriigis viibivale ja Dublini määruse artikli 8 (või artiklite 9 või 10) alusel üleandmist taotlevale taotlejale või tema pereliikmele Dublini määruse artiklite 8, 9 või 10 tähenduses õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt ja Dublini määruse artiklist 27 ei tulene õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, tuleb harta artiklit 47 – koosmõjus põhiõigusega perekonna ühtsusele ja lapse parimate huvidega (nagu on sätestatud Dublini määruse artiklites 8–10 ja põhjenduses 19) tõlgendada nii, et palve saajaks olev liikmesriik on vastuvõtmispalve tagasilükkamise korral kohustatud andma palve esitajaks olevas liikmesriigis viibivale ja Dublini määruse artiklite 8–10 alusel üleandmist taotlevale taotlejale või tema pereliikmele Dublini määruse artiklite 8–10 tähenduses õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus?
3. Juhul kui esimesele küsimusele või teisele küsimusele (selle teisele osale) vastatakse jaatavalt: milline liikmesriik peab taotlejale või tema pereliikmele teatama palve saajaks oleva liikmesriigi otsusest lükata vastuvõtmispalve tagasi ja õigusest see otsus vaidlustada ning millisel viisil tuleb seda teha?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise ees (ELT 2013, L 180, lk 31).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gericht Erster Instanz Eupen (Belgia) 14. jaanuaril 2021 – IO versus Wallonische Region

(Kohtuasi C-23/21)

(2021/C 128/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gericht Erster Instanz Eupen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: IO

Kostja: Wallonische Region

Eelotsuse küsimused

1. Kas kohaldatavad riigisisised õigusnormid, mis Vallooni piirkonna tõlgenduse kohaselt näevad ette, et välisriigis registreeritud sõidukit, mille on muu ELi liikmesriigi kui Belgia residendist ettevõtja (kes võib olla iseseisev juriidiline isik) andnud kasutada Belgias elavale ettevõtte juhile (või sõltumatule spetsialistile), võib ilma uue registreerimise kohustuseta kasutada juhul, kui nimetatud ettevõtte juhil (või sõltumatul spetsialistil) on sõidukis kaasas ettevõtja (kes võib olla iseseisev juriidiline isik) tõend või tõend lepingu kohta (st tõend kuninga 20. juuli 2001. aasta dekreediga artikli 3 § 2 punkti 2 tähenduses), on vastuolus asjaomaste Euroopa Liidu õigusnormidega ja eelkõige Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artikliga 49 (asutamisevabadus) ja artikliga 56 (teenuste osutamise vabadus)?
2. Kas Belgias elavale osanikule ja ettevõtte juhile kasutada antud välisriigis registreeritud sõiduki kasutamise tingimus, et ta saab ettevõttelt töötasu või tulu, on kooskõlas asjaomaste Euroopa Liidu õigusnormidega ja eelkõige ELTL artikliga 40 (asutamisevabadus) ja artikliga 56 (teenuste osutamise vabadus)?
3. Kas riigisisised õigusnormid, nagu neid on kirjeldanud ja kohaldanud Vallooni piirkond, on põhjendatud avalikust julgeolekust või muudest kaitsemeetmetest tulenevate nõuetega ja kas riigisisised õigusnormid, millele antud tõlgenduse kohaselt näevad need siduvalt ette, et sõiduki juhtimisel peavad sõidukis kaasas olema tõendid lepingu ja sõiduki kasutamiseõiguse kohta, on taotletud eesmärgi saavutamiseks vajalikud või oleks eesmärki olnud võimalik saavutada ka teiste, vähem rangete ja formaalsete meetmetega?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het bedrijfsleven (Madalmaad) 22. jaanuaril 2021 – Sense Visuele Communicatie en Handel vof (tegutseb ka nime De Scharrelderij all) versus Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Kohtuasi C-36/21)

(2021/C 128/22)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Sense Visuele Communicatie en Handel vof (tegutseb ka nime De Scharrelderij all)

Vastustaja: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Eelotsuse küsimus

Kas liidu õigusega on vastuolus, et riigisiseses õiguses sätestatud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte alusel hinnatakse, kas liikmesriigi haldusasutus on liidu õigusnormi rikkudes tekitanud õiguspärase ootuse ja toiminud seega riigisisese õiguse alusel õigusvastaselt, kuna ta on jätnud hüvitamata kahju, mis tekkis asjaomasele isikule seetõttu, et kõnealune isik ei saa tulemuslikult tugineda liidu õiguses sätestatud õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele, sest tegemist on liidu õiguse selge sättega?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Ravensburg (Saksamaa) 22. jaanuaril 2021 – VK versus BMW Bank GmbH

(Kohtuasi C-38/21)

(2021/C 128/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Ravensburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: VK

Kostja: MBW Bank GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Seaduslikkuse fiktsiooni kohta tsiviilseadustiku rakendamise seaduse (Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche, edaspidi „EGBGB“) artikli 247 § 6 lõike 2 kolmanda lause, § 12 lõike 1 kolmanda lause alusel

- a) Kas EGBGB artikli 247 § 6 lõike 2 kolmas lause ja artikli 247 § 12 lõike 1 kolmas lause on osas, milles need tunnistavad direktiivi 2008/48/EÜ⁽¹⁾ artikli 10 lõike 2 punktile p vasturääkivad lepingutingimused vastavaks EGBGB artikli 247 § 6 lõike 2 esimese ja teise lause nõuetele ning vastavaks EGBGB artikli 247 § 12 lõike 1 teise lause punkti 2 alapunktis b esitatud nõuetele, vastuolus direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punktiga p ja artikli 14 lõikega 1?

Kui vastus on jaatav:

- b) Kas liidu õigusest, eelkõige direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punktist p ja artikli 14 lõikest 1 tuleneb, et EGBGB artikli 247 § 6 lõike 2 kolmas lause ja artikli 247 § 12 lõike 1 kolmas lause ei ole kohaldatavad osas, milles need tunnistavad direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punktile p vasturääkivad lepingutingimused vastavaks EGBGB artikli 247 § 6 lõike 2 esimese ja teise lause nõuetele ning vastavaks EGBGB artikli 247 § 12 lõike 1 teise lause punkti 2 alapunktis b esitatud nõuetele?

Kui esimese küsimuse alaküsimusele b ei vastata jaatavalt:

2. Küsimused kohustusliku teabe kohta direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 alusel

- a) Kas direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punkti p tuleb tõlgendada nii, et krediidilepingus esitatav intressisumma päeva kohta peab arvutuslikult tulenema lepingus märgitud lepingulisest laenuintressist?

- b) Kas direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et absoluutarvuna tuleb esitada krediidilepingu sõlmimise ajal kehtiv viivitusintressimäär või vähemasti intressimäära kehtiv võrdlusalus (käesoleval juhul baasintressimäär tsiviilseadustiku (Bürgerliches Gesetzbuch, edaspidi „BGB“) § 247 alusel), mille põhjal arvutatakse kehtiv viivitusintressimäär teatava määra (käesoleval juhul 5 protsendipunkti tulenevalt BGB § 288 lõike 1 teisest lausest) lisamise teel, ja kas tarbijat tuleb baasintressimäärast (baasintressimäär) ja selle muutuvusest teavitada?
- c) Kas direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punkti t tuleb tõlgendada nii, et krediidilepingu tekstis tuleb teatavaks teha olulised vorminõuded, mille täidetuse korral saab kasutada vaidluste kohtuvälise lahendamise võimalust?

Kui teise küsimuse alaküsimusele a, b või c vastatakse jaatavalt:

- d) Kas direktiivi 2008/48/EÜ artikli 14 lõike 1 teise lause punkti b tuleb tõlgendada nii, et taganemisõiguse tähtaeg hakkab kulgema vaid siis, kui direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõikes 2 nimetatud teave on edastatud täielikult ja sisuliselt õigesti?

Kui vastus on eitav:

- e) Millised on määrava tähtsusega kriteeriumid, mille täidetuse korral hakkab taganemisõiguse tähtaeg kulgema olenemata sellest, et teave ei ole edastatud täielikult või sisuliselt õigesti?

Kui esimese küsimuse alaküsimusele a ja/või teise küsimuse alaküsimusele a, b või c vastatakse jaatavalt:

3. Küsimused direktiivi 2008/48/EÜ artikli 14 lõike 1 esimeses lauses nimetatud taganemisõiguse kaotamise kohta:

- a) Kas direktiivi 2008/48/EÜ artikli 14 lõike 1 esimeses lauses viidatud taganemisõigus on kaotatav?

Kui vastus on jaatav:

- b) Kas taganemisõiguse kaotamine on taganemisõiguse ajaline piirang, mis peab olema sätestatud parlamendi poolt vastu võetud seaduses?

Kui vastus on eitav:

- c) Kas taganemisõiguse kaotamine eeldab subjektiivsest aspektist seda, et tarbijale oli tema taganemisõiguse jätkumine teada või et tarbija teadmatusest oli vähemalt põhjustatud raskest hooletusest?

Kui vastus on eitav:

- d) Kas krediidandiandja võimalus esitada asjaomane teave krediidivõtjale direktiivi 2008/48/EÜ artikli 14 lõike 1 teise lause punkti b kohaselt tagantjärele ja tekitada sellega olukord, kus taganemisõiguse tähtaeg hakkab kulgema, on vastuolus taganemisõiguse kaotamise sätete kohaldamisega hea usu põhimõtte alusel?

Kui vastus on eitav:

- e) Kas see on kooskõlas rahvusvahelise õiguse väljakujunenud põhimõtetega, mis on põhiseaduse kohaselt Saksa kohtunikule siduvad?

Kui vastus on jaatav:

- f) Kuidas peab õiguse kohaldaja Saksamaal lahendama vastuolu rahvusvahelise õiguse siduvate nõuete ja Euroopa Kohtu nõuete vahel?

4. Küsimused direktiivi 2008/48/EÜ artikli 14 lõike 1 esimeses lauses nimetatud taganemisõiguse kuritarvitaval viisil kasutamise eelduse kohta:

a) Kas direktiivi 2008/48/EÜ artikli 14 lõike 1 esimeses lauses nimetatud taganemisõigust saab kasutada kuritarvitaval viisil?

Kui vastus on jaatav:

b) Kas taganemisõiguse kuritarvitaval viisil kasutamise eeldus tähendab taganemisõiguse ajalist piirangut, mis peab olema sätestatud parlamendi poolt vastu võetud seaduses?

Kui vastus on eitav:

c) Kas taganemisõiguse kuritarvitaval viisil kasutamise eeldus saab subjektiivsest aspektist kehtida vaid juhul, kui tarbijale oli tema taganemisõiguse jätkumine teada või kui tarbija teadmatus oli vähemalt põhjustatud rasket hooletusest?

Kui vastus on eitav:

d) Kas krediidiandja võimalus esitada asjaomane teave krediivõtjale direktiivi 2008/48/EÜ artikli 14 lõike 1 teise lause punkti b kohaselt tagantjärele ja tekitada sellega olukord, kus taganemisõiguse tähtaeg hakkab kulgema, on hea usu põhimõtte alusel vastuolus taganemisõiguse kuritarvitaval viisil kasutamise eeldusega?

Kui vastus on eitav:

e) Kas see on kooskõlas rahvusvahelise õiguse väljakujunenud põhimõtetega, mis on põhiseaduse kohaselt Saksa kohtunikule siduvad?

Kui vastus on jaatav:

f) Kuidas peab õiguse kohaldaja Saksamaal lahendama vastuolu rahvusvahelise õiguse siduvate nõuete ja Euroopa Kohtu nõuete vahel?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT 2008, L 133, lk 66).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch
(Madalmaad) 26. jaanuaril 2021 – X versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Kohtuasi C-39/21)

(2021/C 128/24)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: X

Vastustaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigid, arvestades Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 koostoimes harta artiklitega 6 ja 53 ning võttes arvesse tagasisaatmisdirektiivi ⁽¹⁾ artikli 15 lõike 2 punkti b, vastuvõtmisdirektiivi ⁽²⁾ artikli 9 lõiget 3 ning Dublini määruse ⁽³⁾ artikli 28 lõiget 4, võivad sisustada asutuste kinnipidamisotsuste vaidlustamise kohtumenetlust nii, et kohtul on keelatud omal algatusel kontrollida või hinnata kinnipidamise õiguspärasuse kõiki aspekte ja – juhul kui kohus omal algatusel tuvastab kinnipidamise õigusvastasuse – sellist õigusvastast kinnipidamist viivitamatult lõpetada ning näha ette välismaalase viivitamatut vabastamist? Kas juhul, kui Euroopa Kohtu hinnangul on selline riigisisene kord liidu õigusega vastuolus, tähendab see ka seda, et kui välismaalane taotleb kohtult enda vabastamist, siis on kohus alati kohustatud omal algatusel aktiivselt ja põhjalikult kontrollima ja hindama kinnipidamise õiguspärasuse kõiki olulisi asjaolusid ja aspekte?
2. Kas esimesele küsimusele tuleb – arvestades harta artikli 24 lõiget 2 koostoimes tagasisaatmisdirektiivi artikli 3 punktiga 9, vastuvõtmisdirektiivi artikliga 21 ja Dublini määruse artikliga 6 – vastata teistmoodi, kui asutuste otsuse alusel kinni peetud välismaalane on alaealine?
3. Kas harta artiklis 47 sätestatud õigus tõhusale õiguskaitsevahendile lubab koostoimes harta artiklitega 6 ja 53 ning arvestades tagasisaatmisdirektiivi artikli 15 lõike 2 punkti b, vastuvõtmisdirektiivi artikli 9 lõiget 3 ning Dublini määruse artikli 28 lõiget 4, teha järelduse, et kui välismaalane esitab kohtule kinnipidamise kehtetuks tunnistamise ja enda vabastamise taotluse, peab iga astme kohus esitama selle taotluse kohta tehtud otsuses veenvad sisulised põhjendused, juhul kui esitatud kaebus muus osas vastab asjaomases liikmesriigis kehtivatele nõuetele? Kui Euroopa Kohus leiab, et liikmesriigi kohtupraktika, mille kohaselt võib teise ja seega viimase astme kohus piirduda sellega, et teeb otsuse ilma ühtegi sisulist põhjendust esitamata, on – võttes arvesse viisi, kuidas on kõnealune õiguskaitsevahend selles liikmesriigis muus osas sisustatud – liidu õigusega vastuolus, siis kas see tähendab, et arvestades välismaalase haavatavat seisundit, märkimisväärset tähtsust välismaalaste õigusi puudutavates kohtumenetlustes ning järeldust, et kõnealused menetlused näevad välismaalasele – seoses õiguskaitsega erinevalt kõikidest teistest haldusmenetlustest – ette sama vähe menetluslikke tagatise nagu kinnipidamismenetlus, tuleb varjupaigataotlusi ja välismaalaste õigusi puudutavaid asju teise ja seega viimase astme kohtuna lahendada kohtu sellist pädevust pidada samuti liidu õigusega vastuolus olevaks? Kas eespool sõnastatud küsimustele tuleb harta artikli 24 lõiget 2 arvestades vastata teistmoodi, kui asutuste otsuse välismaalaste õiguste kohta on vaidlustanud välismaalane, kes on alaealine?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (ELT 2008, L 348, lk 98).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/33/EL, millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded (ELT 2013, L 180, lk 96).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT 2013, L 180, lk 31).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Ustavno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) 28. jaanuaril 2021 – Banka Slovenije versus Državni zbor Republike Slovenije

(Kohtuasi C-45/21)

(2021/C 128/25)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Ustavno sodišče Republike Slovenije

Põhikohtuasja pooled

Taotluse esitaja: Banka Slovenije

Teine menetlusosaline: Državni zbor Republike Slovenije

Eelotsuse küsimused

- a) Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 123 ja protokoll nr 4 artiklit 21 tuleb tõlgendada nii, et need keelavad Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmeks oleva keskpanga kohustuse hüvitada oma vahenditest kahju kehtetuks muudetud finantsinstrumentide endistele omanikele, kui keskpank on otsustanud need kehtetuks muuta, teostades talle seadusega antud pädevust võtta avalikust huvist lähtudes vastu erakorralisi meetmeid, et ennetada ohtu finantsüsteemi stabiilsusele, juhul kui edasiste kohtumenetluste raames selgub, et finantsinstrumentide kehtetuks muutmise puhul ei järgitud põhimõtet, mille kohaselt ühtki finantsinstrumentide omanikku ei tohi erakorralise meetme tõttu asetada ebasoodsamasse olukorda, kui see, milles ta oleks olnud siis, kui meetet ei oleks võetud, ning kas sellises olukorras vastutab riigi keskpank: 1) kahju eest, mida oli võimalik ette näha asjaolude põhjal, mis olid olemas keskpanga otsuse tegemise ajal ja millest viimane teadis või oleks pidanud teadlik olema, ja 2) kahju eest, mis tekkis inimeste käitumise tõttu, kes rakendasid keskpanga selliseid pädevusi viimase korraldusel, ent kes, arvestades asjaolusid, millest nad vastavalt neile antud volitustele olid teadlikud või pidid teadlikud olema, ei tegutsenud pädeva ja mõistliku isiku hoolsusega?
- b) Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 123 ja protokoll nr 4 artiklit 21 tuleb tõlgendada nii, et nende sätetega on vastuolus, kui Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmeks olev riigi keskpank maksab osadele kehtetuks muudetud finantsinstrumentide endistele omanikele oma vahenditest (vastavalt finantsstabiilsuse kriteeriumile) rahalist erihüvitist, kuna nende instrumentide kehtetuks muutmise otsustas see pank, teostades talle seadusega antud pädevust võtta avalikust huvist lähtudes vastu erakorralisi meetmeid, et ennetada ohtu finantsüsteemi stabiilsusele, ning kas selles olukorras piisab hüvitise õiguse saamiseks sellest, et finantsinstrument muudeti kehtetuks, ilma et seda mõjutaks küsimus, kas rikuti põhimõtet, mille kohaselt ühtki finantsinstrumendi omanikku ei tohi erakorralise meetme tõttu asetada ebasoodsamasse olukorda kui see, milles ta oleks olnud siis, kui seda meetet ei oleks võetud?
- c) Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 130 ja protokoll nr 4 Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja kohta artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigi keskpanga kohustus hüvitada tema seadusega sätestatud pädevuste teostamise tagajärjel tekkinud kahju summas, mis võib kahjustada kõnealuse panga võimet täita tõhusalt oma ülesandeid? Kas selles osas on järelduse tegemisel, et riigi keskpanga finantsstabiilsuse põhimõtet on rikutud, olulised seadusest tulenevad tingimused, mille alusel kõnealune vastutus kindlaks tehakse?
- d) Kas direktiivi 2013/36/EL⁽¹⁾ artikleid 53–62 või direktiivi 2006/48/EÜ⁽²⁾ artikleid 44–52, mis kaitsevad pankade usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ajal saadud või loodud konfidentsiaalse teabe konfidentsiaalsust, tuleb tõlgendada nii, et need kaks direktiivi kaitsevad ka sellise teabe konfidentsiaalsust, mis saadi või tekkis ajal, mil pankade päästmiseks rakendati meetmeid, mis võeti finantsstabiilsuse tagamiseks olukorras, kus ohtu pankade maksevõimele ja likviidsusele ei saa kõrvaldada usaldatavusnormide täitmise järelevalve tavapäraste meetmetega ning kus neid meetmeid peetakse siiski saneerimismeetmeteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. aprilli 2001. aasta direktiivi 2001/24/EÜ tähenduses krediitiasutuste saneerimise ja likvideerimise kohta⁽³⁾ (EÜT L 125, 05.05.2001)?
- e) Kui punktis d esitatud küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas direktiivi 2013/36/EL artikleid 53–62 või direktiivi 2006/48/EÜ artikleid 44–52 pankade usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ajal saadud või tekkinud konfidentsiaalse teabe kaitse kohta tuleb tõlgendada nii, et nende pakutud kaitse eesmärgil kohaldatakse ajaliselt hilisemat direktiivi 2013/36/EL ka siis, kui tegemist on direktiivi 2006/48/EÜ kohaldamise ajavahemikul saadud või tekkinud konfidentsiaalse teabega, juhul kui see teave avalikustati direktiivi 2013/36/EL kehtivusaajal?

- f) Kui punktis d esitatud küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas direktiivi 2013/36/EL artikli 53 lõike 1 esimest taanet (ja direktiivi 2006/48/EÜ artikli 44 lõike 1 esimest taanet, olenevalt vastusest eelmisele küsimusele) tuleb tõlgendada nii, et teave, mida riigi keskpang järelevalveorganina omab, ei ole enam konfidentsiaalne teave, mille suhtes kehtib ametialase saladuse hoidmise kohustus, kui see on muutunud pärast selle teabe tekkimist avalikuks, või kui tegemist on teabega, mis võib olla ametisaladus, kuid mis on vanem kui viis või rohkem aastat ning mida peetakse aja möödumise tõttu üldjuhul ajalooliseks teabeks ja mis on seetõttu kaotanud oma konfidentsiaalse laadi? Kas viieaastase või vanema ajaloolise teabe puhul sõltub selle konfidentsiaalse staatuse säilitamine küsimusest, kas konfidentsiaalsus võib olla põhjendatud muudel alustel kui järelevalve alla kuuluvate pankade või teiste ettevõtjate majanduslik olukord?
- g) Kui punktis d esitatud küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas direktiivi 2013/36/EL artikli 53 lõike 1 kolmandat taanet (ja direktiivi 2006/48/EÜ artikli 44 lõike 1 kolmandat taanet, olenevalt vastusest viiendale küsimusele) tuleb tõlgendada nii, et see lubab, et konfidentsiaalsed dokumendid – mis ei puuduta kolmandaid isikuid, kes osalesid krediitiasutuse päästmise katsetes, kuid mis on õiguslikult asjaspepuutuvad kohtuotsuse jaoks tsiviilkohtuasjas, mille esemeks on kahjunõue, mis esitati usaldatavusnormide täitmise järelevalvet läbiviiva pädeva asutuse vastu – avalikustatakse veel enne kohtumenetluse algust automaatselt kõigile potentsiaalsetele hagejatele ja nende esindajatele, ilma et algatataks konkreetset kohtumenetlust, et otsustataks iga eraldi dokumendi igale õigustatud üksikisikule avalikustamise õiguspärasuse üle, ja ilma et iga üksikjuhtumi puhul kaalutaks asjaomaseid huvisid, ning seda isegi juhul, kui tegemist on teabega, mis puudutab krediitiasutusi, mille suhtes ei ole algatatud pankrotimenetlust või sundlõpetamist, vaid kes said hoopis riigiabi menetluses, mille raames muudeti kehtetuks krediitiasutuste aktsionäride ja allutatud nõuetega võlausaldajate finantsinstrumendid?
- h) Kui punktis d esitatud küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas direktiivi 2013/36/EL artikli 53 lõike 1 teist taanet (ja direktiivi 2006/48/EÜ artikli 44 lõike 1 teist taanet, olenevalt vastusest viiendale küsimusele) tuleb tõlgendada nii, et see lubab avaldada internetis kõikidele kättesaadaval viisil selliseid konfidentsiaalseid dokumente või nende dokumentide kokkuvõtteid, mis ei puuduta kolmandaid isikuid, kes osalesid krediitiasutuse päästmise katsetes, kuid mis on õiguslikult asjaspepuutuvad kohtuotsuse jaoks tsiviilkohtuasjas, mille esemeks on kahjunõue, mis esitati usaldatavusnormide täitmise järelevalvet läbiviiva pädeva asutuse vastu, juhul kui tegemist on teabega, mis puudutab krediitiasutusi, mille suhtes ei ole algatatud pankrotimenetlust või sundlõpetamist, vaid kes said hoopis riigiabi menetluses, mille raames muudeti kehtetuks krediitiasutuste aktsionäride ja allutatud nõuetega võlausaldajate finantsinstrumendid, tingimusel, et kõnealusele internetis avaldamisele eelnevalt muudetakse kogu konfidentsiaalset teavet?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT 2013, L 176, lk 338).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiiv 2006/48/EÜ krediitiasutuste asutamise ja tegevuse kohta (uuestisõnastamine) (ELT 2006, L 177, lk 1).
- (³) EÜT 2001, L 125, lk 15; ELT eriväljaanne 06/04, lk 15.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Tallinna Halduskohus (Eesti) 28. jaanuaril 2021 – Aktsiaselts M.V.WOOL
versus Põllumajandus- ja Toiduamet**

(Kohtuasi C-51/21)

(2021/C 128/26)

Kohtumenetluse keel: eesti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tallinna Halduskohus

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Aktsiaselts M.V.WOOL

Vastustaja: Põllumajandus- ja Toiduamet (varem Veterinaar- ja Toiduamet)

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 2073/2005⁽¹⁾ artikli 3 lõiku 1 ja I lisa 1. peatüki tabeli punktis 1.2 esitatud teist mikrobioloogilist kriteeriumi „puudub 25 g-s“ tuleb määruse ja rahvatervise kaitse ning määruste nr 178/2002⁽²⁾ ja nr 882/2004⁽³⁾ eesmärke silmas pidades tõlgendada nii, et kui toidukäitleja ei ole suutnud pädevale asutusele piisavalt tõendada, et muu valmistoit kui imikutele ja meditsiiniliseks eriotstarbeks ette nähtud valmistoit, milles võib paljuneda *L. monocytogenes* ei ületa kõlblikkusaja jooksul 100 cfu/g piirmäära, siis kehtib ka kõlblikkusajal turule viidud toodete suhtes igal juhul mikrobioloogiline kriteerium „puudub 25 g-s“?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, kas määruse nr 2073/2005 I lisa 1. peatüki tabeli punktis 1.2 esitatud teist mikrobioloogilist kriteeriumi „puudub 25 g-s“ tuleb määruse ja rahvatervise kaitse ning määruste nr 178/2002 ja nr 882/2004 eesmärke silmas pidades tõlgendada nii, et sõltumata sellest, kas toidukäitleja suudab pädevale asutusele piisavalt tõendada, et toit ei ületa kõlblikkusaja jooksul 100 cfu/g piirmäära, siis kehtib sellise toidu suhtes kaks alternatiivset mikrobioloogilist kriteeriumi: 1) kuni toit on selle tootnud käitleja kontrolli all kehtib kriteerium „puudub 25 g-s“, ning 2) pärast toidu tootnud käitleja kontrolli alt ära viimist, kehtib kriteerium „100 cfu/g“?

(¹) Komisjoni 15. novembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 2073/2005 toiduainete mikrobioloogiliste kriteeriumide kohta (ELT 2005, L 338, lk 1).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002 millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, lk 1; ELT eriväljaanne 15/06, lk 463).

(³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (ELT L 165, lk 1; ELT eriväljaanne 03/45, lk 200).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Liège (Belgia) 28. jaanuaril 2021 – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL versus État belge – SPF Finances

(Kohtuasi C-52/21)

(2021/C 128/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Liège

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL

Vastustaja apellatsioonimenetluses: État belge – SPF Finances

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid või praktika, mille kohaselt esimeses liikmesriigis asutatud äriühingud, kes kasutavad teises liikmesriigis asutatud äriühingute teenuseid, on kohustatud selleks, et vältida ettevõtte tulumaksu tasumist, mis võrdub 100 % või 50 %ga viimati nimetatud äriühingute esitatud arvetel märgitud summast, koostama ja esitama maksuhaldurile neid kulusid hõlmavad raamatupidamisdokumendid ja koondaruande, samas kui residentidest äriühingute teenuste kasutamisel ei kohaldata nende suhtes sellist kohustust selle maksu vältimiseks?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Liège (Belgia) 28. jaanuaril 2021 – Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL versus État belge – SPF Finances

(Kohtuasi C-53/21)

(2021/C 128/28)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Liège

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL

Vastustaja apellatsioonimenetluses: État belge – SPF Finances

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid või praktika, mille kohaselt esimeses liikmesriigis asutatud äriühingud, kes kasutavad teises liikmesriigis asutatud äriühingute teenuseid, on kohustatud selleks, et vältida ettevõtte tulumaksu tasumist, mis võrdub 100 % või 50 %ga viimati nimetatud äriühingute esitatud arvetel märgitud summast, koostama ja esitama maksuhaldurile neid kulusid hõlmavad raamatupidamisdokumendid ja koondaruande, samas kui residentidest äriühingute teenuste kasutamisel ei kohaldata nende suhtes sellist kohustust selle maksu vältimiseks?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 28. jaanuaril 2021 – Direktor na Agentsia „Mitnitsi“ versus IMPERIAL TOBACCO BULGARIA FOOD

(Kohtuasi C-55/21)

(2021/C 128/29)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven administrativen sad

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Direktor na Agentsia „Mitnitsi“

Vastustaja kassatsioonimenetluses: IMPERIAL TOBACCO BULGARIA FOOD

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/118/EÜ⁽¹⁾ artiklit 11 ja nõukogu 21. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/64/EL⁽²⁾ artikli 17 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et viidatud sätted kohustavad liikmesriike kehtestama aktsiisi tagastamise korra, mille alusel tagastatakse aktsiisi muu hulgas tubakatoodetelt, mis on lubatud tarbimisse ja tollijärelevalve all hävitatud?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, võib asjaomane isik tugineda direktiivi sätete ja liidu õiguspõhimõtete vahetule õigusmõjule, kui liikmesriik ei ole täitnud kõnealuse korra kehtestamise kohustust?

3. Kas juhul, kui mõlemale eelmisele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, tähendab viidatud sätete vahetu õigusmõju käesolevas asjas tuvastatud asjaoludel seda, et makstud aktsiis tuleb taotluse alusel tagastada ilma täiendavate vorminõueteta?

(¹) Nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ (ELT 2009, L 9, lk 12).

(²) Nõukogu 21. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/64/EL tubakatoodetele kohaldatava aktsiisi struktuuri ja määrade kohta (ELT 2011, L 176, lk 24).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Leedu) 29. jaanuaril 2021 – UAB „ARVI“ ir ko versus Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Kohtuasi C-56/21)

(2021/C 128/30)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: UAB „ARVI“ ir ko

Vastustaja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2006/112/EÜ (¹) artiklite 135 ja 137 tõlgenduse ning neutraalse maksustamise põhimõtte ja tõhususe põhimõttega on kooskõlas riigisisest õigusnormid, mille kohaselt on käibemaksukohustuslasel õigus valida käibemaksu arvestamine käibemaksust vabastatud kinnisasjalt üksnes juhul, kui see kinnisasi võõrandatakse maksukohustuslasele, kes selle tehingu sõlmimise ajal on registreeritud käibemaksukohustuslane?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav: kas direktiivi 2006/112/EÜ sätetega, mis reguleerivad tarnija õigust arvata maha käibemaks ja mahaarvamise korrigeerimist, ning neutraalse maksustamise põhimõtte ja tõhususe põhimõttega on kooskõlas riigisisestest õigusnormide tõlgendus, mille kohaselt peab kinnisasja tarnija korrigeerima selle kinnisasja soetamisel arvestatud käibemaksu mahaarvamist, kui ta on valinud võimaluse nõuda selle kinnisasja tarnelt sisse käibemaks ja seda võimalust ei ole riigisisestest nõuete kohaselt võimalik kasutada üheainsa tingimuse tõttu, st selle tõttu, et soetajal ei olnud registreeritud käibemaksukohustuslase staatust?
3. Kas direktiivi 2006/112/EÜ sätetega, mis reguleerivad tarnija õigust käibemaks maha arvata ja käibemaksu mahaarvamise korrigeerimist, ning käibemaksu neutraalsuse põhimõttega on kooskõlas halduspraktika, mille kohaselt on kinnisasja tarnija niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas kohustatud korrigeerima maha arvatud sisenkäibemaksu selle kinnisasja soetamiselt/valmistamiselt, sest selle kinnisasja müügitehingut peetakse käibemaksust vabastatud kinnisasja tarneks, kuna puudub õigus valida käibemaksu sissenõudmine (soetajal ei ole tehingu sõlmimise ajal käibemaksukohustuslase registreerimisnumbrit), ehkki kinnisasja soetaja oli tehingu sõlmimise ajaks esitanud taotluse enda registreerimiseks käibemaksukohustuslasena ning ta registreeriti käibemaksukohustuslaseks üks kuu pärast tehingu sõlmimist? Kas sel juhul on oluline kindlaks teha, kas kinnisasja soetaja, kes registreeriti käibemaksukohustuslaseks pärast tehingut, kasutas soetatud kinnisasja tegelikult käibemaksuga maksustatava tegevuse tarbeks ja puuduvad tõendid pettuse või kuritarvitamise kohta?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour administrative d'appel de Versailles (Prantsusmaa)
2. veebruaril 2021 – JP versus Ministre de la Transition écologique, Premier ministre**

(Kohtuasi C-61/21)

(2021/C 128/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour administrative d'appel de Versailles

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: JP

Vastustajad apellatsioonimenetluses: Ministre de la Transition écologique, Premier ministre

Eelotsuse küsimused

1. Kas kohaldatavaid Euroopa Liidu õiguse norme, mis sisalduvad 21. mai 2008. aasta direktiivi 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta ⁽¹⁾ artikli 13 lõikes 1 ja artikli 23 lõikes 1, tuleb tõlgendada nii, et juhul kui Euroopa Liidu liikmesriik on piisavalt selgelt rikkunud kõnealusest direktiivist tulenevaid kohustusi, annavad need normid füüsilistele isikutele õiguse saada asjaomaselt liikmesriigilt hüvitist tervisele tekitatud kahju eest, millel on otsene põhjuslik seos õhukvaliteedi halvenemisega?
2. Kui eespool nimetatud sätted võivad tõepoolest anda õiguse saada hüvitist tervisele tekitatud kahju eest, siis millistest tingimustest sõltub selle õiguse tekkimine, võttes eelkõige arvesse kuupäeva, millest alates tuleb liikmesriigi kõnealuse rikkumise olemasolu hinnata?

⁽¹⁾ ELT 2008, L 152, lk 1.

SGL Carbon SE 2. veebruaril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda laiendatud koosseisus) 16. detsembri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-639/18: Carbon SE versus komisjon

(Kohtuasi C-65/21 P)

(2021/C 128/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: SGL Carbon SE (esindajad: advocaat P. Sellar, avocat K. Van Maldegem, avocate M. Gruncharde)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Hispaania Kuningriik ja Euroopa Kemikaaliamet

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks;
- otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide, mille kohaselt on õiguslikult väär Üldkohtus järeldus, et apellandi argument, et komisjon tegi ilmse vea, ei tähenda tingimata ka seda, et komisjon rikkus hoolsuskohustust.

Teine väide, mille kohaselt kasutas Üldkohus õiguslikult vääralt määruse nr 1272/2008⁽¹⁾ I lisa punkti 4.1.3.5.5 väidetavat õiguslikku ebaselgust selleks, et lükata tagasi apellandi esitatud õiguslik argument.

Kolmas väide, mille kohaselt Üldkohus ei saanud tugineda järeldusele, et õiguslik raamistik on keerukas, selleks et vabandada välja komisjoni poolt selle arvesse võtmata jätmist, et CTPHT (kõrgtemperatuurne pigi ja kivisöetõrv) ei ole vees lahustuv. Üldkohus asus vastupidisele seisukohale varasemas seotud meneluses (kohtuasi T-689/13 DEP, *Bilbaina de Alquitranes SA jt vs. Euroopa Komisjon*). Kuna Üldkohus ei ole esitanud mingeid selgitusi vastupidisele järeldusele jõudmise kohta, siis on tema põhjused ebapiisavad ja vastuolulised.

Neljas väide, mille kohaselt kohaldas Üldkohus vääralt tavalise hoolsuskohustuse nõudeid. Asudes seisukohale, et komisjon tegutses nagu iga tavapäraselt hoolas haldusorgan, kasutas Üldkohus ebaõiget ja ebasobivat võrdlusalust, et hinnata komisjoni hoolsust ja tavapärasust.

Viies väide, mille kohaselt Üldkohtu põhjendused on ebapiisavad ja vastuolulised, kuna kohus leidis tõendeid esitamata ja tuginedes üksnes kohtujuristi ettepanekule, et komisjonil võis olla raskusi oma ilmse hindamisvea parandamisega, viidates sellele, nagu oleks komisjoni lähenemine vabandatav.

Kuues väide, mille kohaselt Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jõudis järeldusele, et komisjoni viga saab vabandada viitega ettevaatuspõhimõttele, kuna väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa sellele põhimõttele tugineda aine klassifitseerimisel.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist ning millega muudetakse direktiive 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ ja tunnistatakse need kehtetuks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1907/2006 (ELT 2008, L 353, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 3. veebruaril 2021 – Iveco Orecchia SpA versus APAM Esercizio SpA

(Kohtuasi C-68/21)

(2021/C 128/33)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Iveco Orecchia SpA

Vastustaja: APAM Esercizio SpA

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa õigusega – täpsemalt direktiivi 2007/46/EÜ⁽¹⁾ nõuetega (mis on sätestatud selle ühenduse direktiivi artiklites 10, 19 ja 28) ning võrdse kohtlemise, erapooletuse, täielikult vaba konkurentsi ja hea halduse põhimõttega on kooskõlas konkreetne olukord, kus hankijal on avaliku teenuse osutamiseks mõeldud busside varuosade riigihankemenetluses lubatud aktsepteerida teatud sõidukile mõeldud varuosi, mis ei ole sõiduki valmistaja toodetud, ei ole seega koos sõidukiga tüübikinnitust läbinud ning kuuluvad ühte eelviidatud direktiivi IV lisas (sõiduki EÜ tüübikinnituse nõuete loetelu) loetletud tehnilistes õigusnormides käsitletavasse sõidukiosade tüüpi, kusjuures pakkumusele ei ole lisatud tüübikinnitustunnistust ega mingeid andmeid tüübikinnituse tegeliku läbimise kohta, lähtudes seega eeldusest, et tüübikinnitust ei ole vaja ja et piisab üksnes pakkuja enda kinnitusest samaväärsuse kohta tüübikinnituse saanud originaalosaladega?

2. Kas Euroopa õigusega – täpsemalt direktiivi 2007/46/EÜ artikli 3 punktiga 27 – on kooskõlas, kui avaliku teenuse osutamiseks mõeldud busside varuosade riigihankemenetluses on ühel pakkujal lubatud määratleda end teatud sõidukile mõeldud mitteoriginaalvaruosa „valmistajana“, eriti kui see osa kuulub ühte direktiivi 2007/46/EÜ IV lisas (sõiduki EÜ tüübikinnituse nõuete loetelu) loetletud tehnilistes õigusnormides käsitletavasse osade tüüpi, või peaks see pakkuja hoopis tõendama – iga niiviisi pakutava varuosa kohta, et tõendada nende vastavust hanke tehnilisele kirjeldusele –, et ta on isik, kes vastutab tüübikinnitusasutuse ees kõigi tüübikinnitusprotsessi aspektide ning toodangu vastavuse ja selleks vajaliku kvaliteeditaseme eest, ning et ta teostab ise vähemalt mõningad tüübikinnitamisele kuuluvate osade valmistamisetapid, ning kui vastus on jaatav, siis kuidas tuleb seda tõendada?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiv 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmestike kinnituse kohta (raamdirektiiv) (ELT 2007, L 263, lk 1).

3. veebruaril 2021 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-70/21)

(2021/C 128/34)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Kostantinidis, M. Noll-Ehlers)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

A) Tuvastada, et:

- kuna Kreeka Vabariik on süstemaatiliselt ja püsivalt ületanud PM₁₀-osakeste sisalduse piirtasemeid päevase piirtaseme osas alates aastast 2005 Thessaloniki piirkonnas/linnastus EL0004, siis on Kreeka Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2008/50/EÜ (¹) artiklist 13 koostoimes XI lisaga;
- kuna Kreeka Vabariik ei ole alates 11. juunist 2010 võtnud vajalikke meetmeid, et tagada PM₁₀-osakeste piirtasemete järgimine Thessaloniki piirkonnas/linnastus EL0004, siis on Kreeka Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2008/50 artikli 23 lõikest 1 (koostoimes nimetatud direktiivi XV lisa A jaoga) ning eelkõige artikli 23 lõike 1 teises lõigus sätestatud kohustust võtta meetmeid nii, et piirtasemete ületamise ajavahemik jääks võimalikult lühikeseks.

B) Mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma esimeses väites toonitab komisjon, et direktiiv 2008/50 välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta paneb liikmesriikidele kohustuse piirata elanike kokkupuudet peenosakestega (PM₁₀-osake). Komisjon väidab, et alates aastast 2005, mil PM₁₀-osakeste päevaste ja aastaste piirtasemete järgimine muutus kohustuslikuks (esialgu direktiivi 1999/30/EMÜ artikli 5 lõike 1 alusel, hiljem direktiivi 2008/50 artikli 13 alusel), ei ole Kreeka Vabariik tema edastatud õhukvaliteedi aastaaruannete põhjal püsivalt taganud päevaste piirtasemete järgimist Thessaloniki linnastus EL0004.

Hagi teises väites märgib komisjon, et direktiivi 2008/50 artikli 23 lõike 1 teises lõigus on pandud liikmesriikidele piirtasemete ületamise korral selge ja kiireloomuline kohustus kiita heaks õhukvaliteedi kavad, mis sisaldavad asjakohaseid meetmeid, et piirtasemete ületamise ajavahemik jääks võimalikult lühikeseks. Komisjon väidab, et Kreeka Vabariik ei ole välja töötanud Thessaloniki linnastut EL0004 puudutatavat asjakohast õhukvaliteedi kava, rikkudes direktiivi 2008/50 artikli 23 lõiget 1.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiiv 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta (ELT 2008, L 152, lk 1).

Química del Nalón SA, endise Industrial Química del Nalón SA 3. veebruaril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda laiendatud koosseisus) 16. detsembri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-635/18: Industrial Química del Nalón SA versus komisjon

(Kohtuasi C-73/21 P)

(2021/C 128/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Química del Nalón SA, endine Industrial Química del Nalón SA (esindajad: *advocaat* P. Sellar, *avocat* K. Van Maldegem, *avocate* M. Grunchar)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Hispaania Kuningriik ja Euroopa Kemikaaliamet

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks;
- otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide, mille kohaselt on õiguslikult väär Üldkohtus järeldus, et apellandi argument, et komisjon tegi ilmse vea, ei tähenda tingimata ka seda, et komisjon rikkus hoolsuskohustust.

Teine väide, mille kohaselt kasutas Üldkohus õiguslikult vääralt määruse nr 1272/2008 (¹) I lisa punkti 4.1.3.5.5 väidetavat õiguslikku ebaselgust selleks, et lükata tagasi apellandi esitatud õiguslik argument.

Kolmas väide, mille kohaselt Üldkohus ei saanud tugineda järeldusele, et õiguslik raamistik on keerukas, selleks et vabandada välja komisjoni poolt selle arvesse võtmata jätmist, et CTPHT (kõrgtemperatuurne pigi ja kivisöetõrv) ei ole vees lahustuv. Üldkohus asus vastupidisele seisukohale varasemas seotud menetluses (kohtuasi T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA jt vs. Euroopa Komisjon). Kuna Üldkohus ei ole esitanud mingeid selgitusi vastupidisele järeldusele jõudmise kohta, siis on tema põhjused ebapiisavad ja vastuolulised.

Neljas väide, mille kohaselt kohaldas Üldkohus vääralt tavalise hoolsuskohustuse nõudeid. Asudes seisukohale, et komisjon tegutses nagu iga tavapäraselt hoolas haldusorgan, kasutas Üldkohus ebaõiget ja ebasobivat võrdlusalust, et hinnata komisjoni hoolsust ja tavapärasust.

Viies väide, mille kohaselt Üldkohtu põhjendused on ebapiisavad ja vastuolulised, kuna kohus leidis tõendeid esitamata ja tuginedes üksnes kohtujuristi ettepanekule, et komisjonil võis olla raskusi oma ilmse hindamisvea parandamisega, viidates sellele, nagu oleks komisjoni lähenemine vabandatav.

Kuues väide, mille kohaselt Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jõudis järeldusele, et komisjoni viga saab vabandada viitega ettevaatuspõhimõttele, kuna väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa sellele põhimõttele tugineda aine klassifitseerimisel.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist ning millega muudetakse direktiive 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ ja tunnistatakse need kehtetuks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1907/2006 (ELT 2008, L 353, lk 1).

Deza a.s.-i 4. veebruaril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda laiendatud koosseisus) 16. detsembri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-638/18: Deza a.s. versus komisjon

(Kohtuasi C-74/21 P)

(2021/C 128/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Deza a.s. (esindajad: *advocaat* P. Sellar, *avocat* K. Van Maldegem, *avocate* M. Grunchard)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Hispaania Kuningriik, Euroopa Kemikaaliamet

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks;
- otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide, mille kohaselt on õiguslikult väär Üldkohtus järeldus, et apellandi argument, et komisjon tegi ilmse vea, ei tähenda tingimata ka seda, et komisjon rikkus hoolsuskohustust.

Teine väide, mille kohaselt kasutas Üldkohus õiguslikult vääralt määruse nr 1272/2008 (¹) I lisa punkti 4.1.3.5.5 väidetavat õiguslikku ebaselgust selleks, et lükata tagasi apellandi esitatud õiguslik argument.

Kolmas väide, mille kohaselt Üldkohus ei saanud tugineda järeldusele, et õiguslik raamistik on keerukas, selleks et vabandada välja komisjoni poolt selle arvesse võtmata jätmist, et CTPHT (kõrgtemperatuurne pigi ja kivisöetõrv) ei ole vees lahustuv. Üldkohus asus vastupidisele seisukohale varasemas seotud menetluses (kohtuasi T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA jt vs. Euroopa Komisjon). Kuna Üldkohus ei ole esitanud mingeid selgitusi vastupidisele järeldusele jõudmise kohta, siis on tema põhjused ebapiisavad ja vastuolulised.

Neljas väide, mille kohaselt kohaldas Üldkohus vääralt tavalise hoolsuskohustuse nõudeid. Asudes seisukohale, et komisjon tegutses nagu iga tavapäraselt hoolas haldusorgan, kasutas Üldkohus ebaõiget ja ebasobivat võrdlusalust, et hinnata komisjoni hoolsust ja tavapärasust.

Viies väide, mille kohaselt Üldkohtu põhjendused on ebapiisavad ja vastuolulised, kuna kohus leidis tõendeid esitamata ja tuginedes üksnes kohtujuristi ettepanekule, et komisjonil võis olla raskusi oma ilmse hindamisvea parandamisega, viidates sellele, nagu oleks komisjoni lähenemine vabandatav.

Kuues väide, mille kohaselt Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jõudis järeldusele, et komisjoni viga saab vabandada viitega ettevaatuspõhimõttele, kuna väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa sellele põhimõttele tugineda aine klassifitseerimisel.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist ning millega muudetakse direktiive 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ ja tunnistatakse need kehtetuks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1907/2006 (ELT 2008, L 353, lk 1).

Bilbaína de Alquitranes, SA 3. veebruaril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda laiendatud koosseisus) 16. detsembri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-645/18: Bilbaína de Alquitranes SA versus komisjon

(Kohtuasi C-75/21 P)

(2021/C 128/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Bilbaína de Alquitranes, SA (esindajad: *advocaat* P. Sellar, *avocat* K. Van Maldegem, *avocate* M. Gruncharde)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Hispaania Kuningriik, Euroopa Kemikaaliamet

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks;
- otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide, mille kohaselt on õiguslikult väär Üldkohtus järeldus, et apellandi argument, et komisjon tegi ilmse vea, ei tähenda tingimata ka seda, et komisjon rikkus hoolsuskohustust.

Teine väide, mille kohaselt kasutas Üldkohus õiguslikult väärtalt määruse nr 1272/2008 (¹) I lisa punkti 4.1.3.5.5 väidetavat õiguslikku ebaselgust selleks, et lükata tagasi apellandi esitatud õiguslik argument.

Kolmas väide, mille kohaselt Üldkohus ei saanud tugineda järeldusele, et õiguslik raamistik on keerukas, selleks et vabandada välja komisjoni poolt selle arvesse võtmata jätmist, et CTPHT (kõrgtemperatuurne pigi ja kivisöetõrv) ei ole vees lahustuv. Üldkohus asus vastupidisele seisukohale varasemas seotud menetluses (kohtuasi T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA jt vs. Euroopa Komisjon). Kuna Üldkohus ei ole esitanud mingeid selgitusi vastupidisele järeldusele jõudmise kohta, siis on tema põhjused ebapiisavad ja vastuolulised.

Neljas väide, mille kohaselt kohaldas Üldkohus väärtalt tavalise hoolsuskohustuse nõudeid. Asudes seisukohale, et komisjon tegutses nagu iga tavapäraselt hoolas haldusorgan, kasutas Üldkohus ebaõiget ja ebasobivat võrdlusalust, et hinnata komisjoni hoolsust ja tavapärasust.

Viies väide, mille kohaselt Üldkohtu põhjendused on ebapiisavad ja vastuolulised, kuna kohus leidis tõendeid esitamata ja tuginedes üksnes kohtujuristi ettepanekule, et komisjonil võis olla raskusi oma ilmse hindamisvea parandamisega, viidates sellele, nagu oleks komisjoni lähenemine vabandatav.

Kuues väide, mille kohaselt Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jõudis järeldusele, et komisjoni viga saab vabandada viitega ettevaatuspõhimõttele, kuna väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa sellele põhimõttele tugineda aine klassifitseerimisel.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist ning millega muudetakse direktiive 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ ja tunnistatakse need kehtetuks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1907/2006 (ELT 2008, L 353, lk 1).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 10. veebruari 2021. aasta otsus – XC versus komisjon

(Kohtuasi T-488/18) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus – Töölevõtmine – Avalik konkurs EPSO/AD/338/17 – Konkursikomisjoni otsus mitte lubada hagejat konkursi järgmisesse etappi – Puude alusel diskrimineerimise keelu põhimõte – Dokumentidega tutvumine – Katse käigus esitatud küsimustega tutvumise taotluse tagasilükkamine – Konkursikomisjoni menetluse konfidentsiaalsus – Määrus (EL) nr 1049/2001 – Avalik konkurs EPSO/AD/356/18 – Reservnimekiri – Tühistamishagi – Põhjendatud huvi puudumine – Vastuvõetamatus – Vastutus)

(2021/C 128/38)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: XC (esindaja: advokaat C. Bottino)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Spina ja L. Vernier, keda abistas advokaat A. Dal Ferro)

Ese

Esiteks ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada avaliku konkursi EPSO/AD/338/17 komisjoni 4. detsembri 2017. aasta otsus, millega keelduti lubamast hagejat konkursi järgmisesse etappi; teiseks ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 19. juuni 2018. aasta otsus C(2018) 3969 dokumentidega tutvumise kohta; kolmandaks ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada avaliku konkursi EPSO/AD/356/18 reservnimekiri, mis avaldati 22. mail 2019; ning neljandaks ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue hüvitada mitmesugune kahju, mida hageja väidetavalt kandis.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja XC-lt.

⁽¹⁾ ELT C 270, 12.8.2019.

Üldkohtu 10. veebruari 2021. aasta otsus – Santini jt versus parlament

(Liidetud kohtuasjad T-345/19, T-346/19, T-364/19–T-366/19, T-372/19–T-375/19 ja T-385/19) ⁽¹⁾

(Institutsiooniline õigus – Euroopa Parlamendi liikme staatuse erilisus – Itaalia valimisringkondades valitud Euroopa Parlamendi liikmed – Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Saadikutekoja juhatus büroo, Itaalia) poolt pensionide kohta otsuse nr 14/2018 vastuvõtmine – Itaalia parlamendi liikmete pensionide summa muutmine – Euroopa Parlamendi poolt pensionide summade vastav muutmine Euroopa Parlamendi teatud endiste liikmete puhul, kes on valitud Itaalias – Akti vastuvõtja pädevus – Põhjendamiskohustus – Omandatud õigused – Õiguskindlus – Õiguspärane ootus – Omandiõigus – Proportsionaalsus – Võrdne kohtlemine – Lepinguväline vastutus – Isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine)

(2021/C 128/39)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hagejad: Giacomo Santini (Trento, Itaalia) ja veel 9 hagejat, kelle nimed on esitatud kohtuotsuse lisas (esindaja: *advocat* M. Paniz)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: S. Seyr ja S. Alves)

Ese

Esiteks ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada 11. aprilli 2019. aasta teade ja kohtuasja T-375/19 hagejate puhul ka 8. mai 2019. aasta teade, mille Euroopa Parlament koostas iga hageja kohta ja mis puudutas nende pensionisumma kohandamist seoses Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Itaalia Saadikutekoja juhatus büroo) otsuse nr 14/2018 jõustumisega 1. jaanuaril 2019, ning teiseks ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada kahju, mis hagejatele väidetavalt nende aktidega tekitati.

Resolutsioon

1. Jätta hagid rahuldamata.
2. Jätta Giacomo Santini ja muude hagejate, kelle nimed on esitatud kohtuotsuse lisas, kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Parlamendi kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 263, 5.8.2019.

Üldkohtu 10. veebruari 2021. aasta otsus – Forte versus parlament

(Kohtuasi T-519/19) ⁽¹⁾

(Institutsiooniline õigus – Euroopa Parlamendi liikmete ühtne põhimäärus – Itaalia valimisringkondades valitud Euroopa Parlamendi liikmed – Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Itaalia Saadikutekoja juhatus) poolt vastu võetud otsus nr 14/2018, mis puudutab pensioniõigusi – Itaalia kodakondsusega parlamendiliikmete pensioni suuruse muutmine – Euroopa Parlamendi poolt pensionisumma vastav muutmine Euroopa Parlamendi teatavate endiste liikmete puhul, kes on valitud Itaaliast – Akti vastuvõtja pädevus – Põhjendamiskohustus – Omandatud õigused – Õiguskindlus – Õiguspärane ootus – Omandiõigus – Proportsionaalsus – Võrdne kohtlemine)

(2021/C 128/40)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Mario Forte (Napoli, Itaalia) (esindajad: advokaadid C. Forte ja G. Forte)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: S. Seyr ja S. Alves)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada parlamendi 11. juuni 2019. aasta teatis, mis puudutab hageja selle pensionisumma kohandamist, mida ta saab pärast Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Itaalia Saadikutekoja juhatus) otsuse nr 14/2018 jõustumist 1. jaanuaril 2019.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Mario Forte kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Parlamendi kohtukulud.

(¹) ELT C 305, 9.9.2019.

Üldkohtu 10. veebruari 2021. aasta otsus – Sophia Group vs. parlament

(Kohtuasi T-578/19) (¹)

(Teenuste hanked – Hankemenetlus – Hoonete abiteenuste pakkumine – Pakkujate pakumuse tagasilükkamine – Hankelepingu sõlmimine teise pakkujaga – Valikukriteeriumid – Pakkumuste hindamise kriteeriumid – Majanduslikult soodsaim pakumuse – Märkiste ja sertifikaatide kasutamine pakkumuste hindamise kriteeriumide koostamisel – Põhjendamiskohustus)

(2021/C 128/41)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Sophia Group (Saint-Josse-ten-Noode, Belgia) (esindajad: advokaadid Y. Schneider ja C.-H. de la Vallée Poussin)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: L. Tapper Brandberg ja B. Simon)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada parlamendi 30. juuli 2019. aasta otsus, millega 1. osa hankelepingust, mille ese on „Buildings Helpdeski teenuste osutamine“ (hankemenetlus nr 06A 0010/2019/M011), sõlmiti teise pakkujaga.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud, sh ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kohtukulud Sophia Group'ilt.

(¹) ELT C 363, 28.10.2019.

Üldkohtu 10. veebruari 2021. aasta otsus – Herlyn ja Beck versus EUIPO – Brillux (B.home)(Kohtuasi T-821/19) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi B.home taotlus – Varasem rahvusvaheline sõnamärk B-Wohnen – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EÜ) nr 2017/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüid määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2021/C 128/42)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Sonja Herlyn (Grünwald, Saksamaa) ja Christian Beck (Grünwald) (esindaja: advokaat H. Hofmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: M. Fischer)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Saksamaa) (esindaja: advokaat R. Schiffer)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 24. septembri 2019. aasta otsuse (asi R 373/2019-5) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust ühelt poolt Brilluxi ning teiselt poolt S. Herlyni ja C. Becki vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja S. Herlynilt ja C. Beckilt.

⁽¹⁾ ELT C 27, 27.1.2020.

Üldkohtu 10. veebruari 2021. aasta otsus – El Corte Inglés versus EUIPO – MKR Design (PANTHÉ)(Kohtuasi T-117/20) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi PANTHÉ taotlus – Varasem siseriiklik sõna- ja kujutismärk PANTHER ja varasem Euroopa Liidu kujutismärk P PANTHER – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosuse puudumine – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüid määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) – Tõend varasema kaubamärgi tegeliku kasutamise kohta)

(2021/C 128/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: El Corte Inglés, SA (Madrid, Hispaania) (esindaja: advokaat J. L. Rivas Zurdo)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: L. Rampini)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: MKR Design Srl (Milano, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Dragotti)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 5. detsembri 2019. aasta otsuse (asi R 378/2019-5) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust El Corte Inglés ja MKR Designi vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja El Corte Inglés, SA-lt.

(¹) ELT C 129, 20.4.2020.

29. detsembril 2020 esitatud hagi – Stockdale versus nõukogu jt

(Kohtuasi T-776/20)

(2021/C 128/44)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Robert Stockdale (Bristol, Ühendkuningriik) (esindaja: advokaat N. de Montigny)

Kostjad: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon, Euroopa välisteenistus, Euroopa Liidu eriesindaja Bosnias ja Hertsegoviinas

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

esimese võimalusena:

- tunnistada töölepingu lõpetamine ebaseaduslikuks;
- eraõiguslikust lepingust tulenevate õiguste puhul:
 - kvalifitseerida lepinguline suhe ümber tähtajatu töölepingu alusel töötamiseks;
 - tuvastada, et hagejat on seoses töölepingu lõpetamise põhjendusega diskrimineeritud, ja mõista kostjatel hingelise kahju eest välja 10 000 eurot, mis on hinnatud *ex aequo et bono*;
 - tuvastada, et kostjad on rikkunud oma lepingulisi kohustusi ja eelkõige jätnud tähtajatu lepingu lõpetamise nõuetekohaselt ette teatamata;
 - tuvastada, et hagejat on koheldud ebavõrdselt ja ebaseaduslikult ja kohustada kostjaid teda tööle ennistama või teise võimalusena maksuma talle hüvitist tulenevalt sellest, mida ta on kaotanud võrreldes ajaga, kui ta oleks jätkanud töötamist töölepingu eeldatava lõpuni;
 - sellest tulenevalt kohustada kostjaid maksuma hagejale hüvitist töölepingu põhjendamatu lõpetamise (*unfair dismissal*) eest, kusjuures hüvitise summa määrata kindlaks hiljem ja võtta *ex aequo et bono* aluseks 393 850,08 eurot;
 - kohustada kostjaid maksuma hagejale eespool nimetatud summade pealt intressi;
- teiste õiguste osas, mis põhinevad hageja diskrimineerimisel võrreldes Euroopa Liidu muude teenistujatega:
 - tuvastada, et üks kolmest kostjast oleks pidanud hageja ajutise töötajana tööle võtma ja et kolm esimest kostjat kohtlesid teda töötasu, pensioniõiguste ja seotud hüvitiste ning tulevase töökoha tagatuse osas ilma objektiivse põhjendusest diskrimineerivalt;

- kohustada kolme esimest kostjat maksma hagejale hüvitist ühenduse õiguse eespool nimetatud rikkumiste tõttu saamata jäänud töötasu, pensioni, hüvitiste ja soodustuste eest;
- mõista kostjatelt välja nendelt summadelt intress;
- määrata tähtaeg, mille jooksul pooled peavad selle hüvitise kindlaks määrama, võttes arvesse palgaastet ja järku, millel hageja oleks tulnud tööle võtta, keskmist töötasu suurenemist, tema karjääriarengut, hüvitisi, mida ta oleks seega selle ajutise töötaja lepingu alusel pidanud saama; ning kõrvutada saadud tulemused töötasuga, mida hageja tegelikult sai;
- mõista kohtukulud välja kostjatelt.

teise võimalusena:

- mõista institutsioonidel hageja kasuks välja hüvitis lepinguvälise vastutuse alusel tulenevalt tema põhiõiguste järgimata jätmisest, hüvitise summa on esialgselt kindlaksmääratuna *ex aequo et bono* 400 000 eurot.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kostjatel on tekkinud lepinguline ja lepinguväliline vastutus tulenevalt järgmisest:

- hageja lepingu suhtes kohalduva materiaalõiguse rikkumine;
- diskrimineerimine otsuse tegemisel lõpetada töösuhte kodakondsuse tõttu ja ebavõrdne kohtlemine töölepingu ülesütlemisel Suurbritannia kodanikuna Euroopa Liidus ja õiguse olla ärakuulatud rikkumine;
- õiguse kuritarvitamine tähtajaliste lepingute kasutamisel ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine, samuti võrdse kohtlemise ja diskrimineerimise keelu põhimõtte rikkumine;
- õiguskindluse puudumine ja hea halduse põhimõtte rikkumine, Euroopa hea halduse tava eeskirja ja töötajate vaba liikumise õiguse rikkumine.

2. Teine väide, et hageja töösuhte lõpetamise otsus on ebaseaduslik. See väide jaguneb kaheks osaks.

- Esimene osa, milles väidetakse, et rikutud on lepingule kohalduvat õigust (lepingu kvalifitseerimine, töösuhte ülesütlemise kord, ebavõrdne kohtlemine võrreldes liidu heaks töötavate Suurbritannia kodanikest muude teenistujatega jne). Teise võimalusena toob hageja esile, et tegemist on samade põhimõtetega, mille aluseks on EL õiguse instrumendid, mida tuleks kohaldada, et jõuda samale tulemusele.
- Teine osa, milles väidetakse, et esineb diskrimineerimine võrreldes institutsioonide töötajatega, eelkõige võrreldes ajutistele töötajatele tagatud õigustega (erinevate toetuste maksmata jäämine, maksed pensionifondi, kulude hüvitamine jne).

3. Kolmas väide, et Euroopa Liidu institutsioonidel on tekkinud lepinguväliline vastutus, mille hageja esitab juhuks, kui väited kostjate lepingulise vastutuse kohta osutuvad vastuvõetamatuks või põhjendamatuks.

17. jaanuaril 2021 esitatud hagi – VI versus komisjon**(Kohtuasi T-20/21)**

(2021/C 128/45)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* VI (esindajad: advokaadid G. Pandey, D. Rovetta ja V. Villante)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada Euroopa Personalivaliku Ameti (EPSO) 7. oktoobri 2020. aasta otsus, mille hageja sai kätte samal päeval ning millega hageja 27. mail 2020 esitatud kaebus ja 50 000 euro suurune kahjuhüvitisnõue rahuldamata jäeti;
- tühistada EPSO konkursikomisjoni 27. veebruari 2020. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja taotlus vaadata läbi konkursikomisjoni otsus mitte lubada teda järgmisesse konkursivooru;
- tühistada EPSO konkursikomisjoni 26. juuni 2019. aasta otsus mitte kanda hagejat konkursi EPSO/AD/363/18 (AD7) – tollivaldkonna administraatorid – reservnimekirja;
- tühistada avaliku konkursi EPSO/AD/363/18 – administraatorid (AD 7) – tollivaldkonna administraatorid – teade, mis avaldati 11. oktoobril 2018 ⁽¹⁾ ning tühistada kogu reservnimekiri ja eelnimetatud konkursi tulemusel sinna kantud kandidaatide nimed;
- mõista kostjalt välja eelnimetatud vaidlustatud otsustega tekitatud kahju summas 70 000 eurot;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.*

1. Esimese väite kohaselt on tehtud ilmne viga hageja töölase kogemuse hindamisel – personalieeskirjade artikli 90 lõike 1 alusel hageja esitatud taotluse läbi vaatamata jätmine – konkursikomisjoni otsustusõiguse kuritarvitamine ja personalieeskirjade artikli 27 rikkumine hagejaga vestluse läbiviimiseks ilmselgelt sobimatu konkursikomisjoni liikme valimise tõttu – küsimustele antud hageja vastuste mittedoetkohane hindamine – kandidaatide võrdleva objektiivse hindamise kohustuse rikkumine ning võrdse kohtlemise ja võrdsete võimaluste põhimõtte rikkumine.
2. Teise väite kohaselt ei hinnatud nõuetekohaselt hageja vastuseid konkursikomisjoni liikme esitatud küsimustele – konkursiteate I lisa punkti 1 ja II lisa punkti 2 rikkumine – hageja vastuste ilmselgelt ebaõige hindamine.
3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud põhjendamiskohustust ja ELTL artiklit 296.

4. Neljanda väite kohaselt ei olnud konkursikomisjoni koosseis suuliste katsete ajal stabiilne – kandidaatide objektiivseks hindamiseks, võrdsete võimaluste tagamiseks ja võrdseks kohtlemiseks rakendatud meetmete ebapiisavus.
5. Viienda väite kohaselt on rikutud 1958. aasta määruse nr 1⁽²⁾ artikleid 1, 2, 3 ja 4 – Personalieeskirjade artiklite 1d ja 28 ning III lisa artikli 1 lõike 1 punkti f rikkumine – võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtete rikkumine.

⁽¹⁾ ELT 2018, C 368A, lk 1.

⁽²⁾ 15. aprilli 1958. aasta määrus nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 1958, lk 585, ELT eriväljaanne 01/01, lk 3), viimati muudetud nõukogu 13. mai 2013. aasta määrusega (EÜ) nr 517/2013, millega kohandatakse teatavaid määruseid ja otsuseid kaupade vaba liikumise, isikute vaba liikumise, äriühinguõiguse, konkurentsipoliitika, põllumajanduse, toiduohutuse, veterinaar- ja fütosanitaaripoliitika, transpordipoliitika, energeetika, maksustamise, statistika, üleeuroopaliste võrkude, kohtusüsteemi ja põhiõiguste, vabaduse, turvalisuse ja õiguse, keskkonna, tolliliidu, välissuhete, välis- ja julgeoleku- ja kaitsepoliitika ning institutsioonide valdkonnas seoses Horvaatia Vabariigi ühinemisega (EÜT 2013 L 158, lk 1).

14. jaanuaril 2021 esitatud hagi – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior versus komisjon

(Kohtuasi T-22/21)

(2021/C 128/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL (Madrid, Hispaania) (esindajad: advokaadid D. Luff ja R. Sciaudone)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 4. novembri 2020. aasta kiri (nr Ares(2020)6365704) finantstagatise likvideerimise kohta, mille tugines Türgi teaduse, tööstuse ja tehnoloogiainisteeriumi ELi ja rahvusvaheliste suhete peadirektoraadi EL finantsprogrammide direktoraat;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt rikuti hoolsuskohustust, erapooletuse ja poolte võrdsuse põhimõtet, samuti finantsmääruse⁽¹⁾ artiklit 78.
 - Komisjon ei kontrollinud Türgi ametiasutuste otsust likvideerida tagatis. Komisjon palus hoopis Türgi ametiasutustel oma otsust ise kontrollida. Selline käitumine rikub finantsmääruse artiklit 78 koostoimes delegeeritud määruse⁽²⁾ artiklitega 80, 81 ja 82. Nende sätete kohaselt peab ELi vastutav eelarvevahendite käsutaja isiklikult dokumente kontrollima.
2. Teine väide, et on rikutud põhjendamiskohustust.
 - Hageja väidab, et vaidlustatud otsus ei sisaldanud piisavalt teavet, mille alusel oleks võimalik teha kindlaks, kas akt on õigesti põhjendatud või kas sellel esineb puudus, mis võib võimaldada vaidlustada selle õiguspärasust Euroopa Liidu Kohtus ja teiseks, mis võimaldab sel kohtul nimetatud akti õiguspärasust kontrollida.

3. Kolmas väide, et rikutud on õigust olla ära kuulatud.

— Nimelt ei osalenud hageja haldusmenetluses, mille komisjon läbi viis, et teha otsus, kas anda Euroopa Liidu esindusele Ankaras korraldus kaasallkirjastada tagatise likvideerimine.

4. Neljas väide, et on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet.

— Hageja väidab, et komisjon rikkus proportsionaalsuse põhimõtet, kui ta ei kaalunud omavahel hankija taotlust ja hagejale võlgnetavaid summasid.

5. Viies väide, mille kohaselt on tagatise likvideerimise tingimuste hindamisel tehtud ilmselge viga.

— Vaidlustatud otsuses on tehtud ilmselge viga niisuguste tingimuste hindamisel, mis kõik on seotud teenuse osutamise lepingu väidetava rikkumisega, mis kuuluvad kohaldamisele tagatise likvideerimise puhul.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT 2012, L 298, lk 1).

(²) Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT 2012, L 362, lk 1).

21. jaanuaril 2021 esitatud hagi – L'Oréal versus EUIPO – Debonair Trading Internacional (SO COUTURE)

(Kohtuasi T-30/21)

(2021/C 128/47)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: L'Oréal (Clichy, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid M. Treis ja E. Strobel)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Debonair Trading Internacional Lda (Funchal, Portugal)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidluslune kaubamärk: ELi sõnamärgi „SO COUTURE“ taotlus – registreerimistaotlus nr 12 194 015

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 3. novembri 2020. aasta otsus asjas R 158/2016-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja võimalikelt menetlusse astujatelt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine segiajamise tõenäosuse igakülgse hindamise raames.

21. jaanuaril 2021 esitatud hagi – PZ versus komisjon**(Kohtuasi T-49/21)**

(2021/C 128/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* PZ (esindajad: advokaadid S. Rodrigues ja A. Champetier)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja* palub Üldkohtul:

- tühistada 2019. aasta hindamisaruanne perioodi 1. jaanuar–31. detsember 2019 kohta, mis tehti hagejale teatavaks 19. veebruaril 2020;
- ühtlasi tühistada vajalikus ulatuses 23. oktoobri 2020. aasta otsus (mis tehti hagejale teatavaks 30. oktoobril 2020), millega hageja 26. juunil 2020 esitatud kaebus rahuldamata jäeti, ning
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi* põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimese väite kohaselt on kostja teinud ilmse hindamisvea.
2. Teise väite kohaselt on kostja rikkunud põhjendamiskohustust.
3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud tema õigust olla ära kuulatud.
4. Neljanda väite kohaselt ei ole hindaja sõltumatu.

25. jaanuaril 2021 esitatud hagi – ClientEarth versus komisjon**(Kohtuasi T-52/21)**

(2021/C 128/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* ClientEarth AISBL (Brüssel, Belgia) (esindaja: advokaat O. Brouwer)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja* palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 16. novembri 2020. aasta vaikumisi tehtud otsus keelata tutvuda teatavate kalanduskontrolli puudutavate dokumentidega vastavalt määrusele (EÜ) nr 1049/2001⁽¹⁾ ja määrusele (EÜ) nr 1367/2006;⁽²⁾

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi toetuseks on esitatud üks väide, et kostja andis vaikimisi eitava vastuse dokumentidega tutvumise taotlusele määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõike 3 tähenduses, sest ta ei teinud hageja taotluse osas sõnaselget otsust kordustaotluste lahendamisele määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõiget 1 ja 2 ette nähtud tähtaja jooksul. Selline vaikimisi tehtud eitav otsus ei olnud põhjendatud ja tuleb seetõttu tühistada, sest komisjon rikkus määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõikes 1, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 kolmandas taandes ja ELTL artiklis 296 ette nähtud põhjendamiskohustust.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Árhusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT 2006, L 264, lk 13).

5. veebruaril 2021 esitatud hagi – Mendes de Almeida versus nõukogu

(Kohtuasi T-75/21)

(2021/C 128/50)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugal) (esindajad: advokaadid R. Leandro Vasconcelos ja M. Marques de Carvalho)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada nõukogu 27. juuli 2020. aasta rakendusotsus (EL) 2020/1117, millega nimetatakse ametisse Euroopa Prokuratuuri Euroopa prokurörid, osas, milles sellega nimetatakse Euroopa Prokuratuuri Euroopa prokuröriks ajutise töötajana palgaastmel AD 13 kuueks aastaks ilma ametiaja pikendamise võimaluseta alates 29. juulist 2020: Portugali nimetatud kandidaat José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikuti eeskirju, mis on kohaldatavad Euroopa prokuröride nimetamisele ja mis tagavad Euroopa Prokuratuuri sõltumatuse põhimõtte. Hageja väidab, et Portugali valitsuse 29. novembri 2019. aasta kiri, mis oli adresseeritud ELi nõukogule, ja milles Portugali valitsus väljendab seoses tema esitatud kandidaatidega vastuseisu valikukomisjoni kandidaatide nimekirjale, mille valikukomisjon kinnitas määruse (EL) 2017/1939 alusel, kusjuures nimetatud valitsus märkis ära, et eelistab muud kandidaati, ning tõik, et valikukomisjon sellise nõudega nõustus, seab küsimuse alla Euroopa prokuröride nimetamise menetluse ülesehituse. Selle ülesehituse eesmärk on tagada Euroopa Prokuratuuri ja Euroopa prokuröride sõltumatus. Euroopa prokuröride legitiimsus tuleneb Euroopa Liidu institutsioonidelt, kes ametisse nimetamise menetluses osalevad, eelkõige Euroopa Liidu Nõukogult ja Euroopa Parlamendilt, mitte aga liikmesriikide valitsuste sekkumisest. Portugali valitsuse kõnesolev kiri ja asjaolu, et nõukogu sellele vastavalt toimis, seab suurel määral ohtu Euroopa Prokuratuuri ja Euroopa prokuröride sõltumatuse ja seega usaldatavuse.

2. Teine väide, et tehti ilmselge viga, mis puudutab otsuse aluseid. Hageja väidab sisuliselt, et 29. novembri 2019. aasta kiri, mille Portugali valitsus nõukogule saatis, sisaldas kaht jämedat viga, mida väidetavalt on tunnistanud ka kõnealune valitsus. Vead seisnesid selles, et Portugali valitsus mainis enda eelistatud kandidaati: „abipeaprokurör José Guerra“, kuuel korral ja tõi välja, et see prokurör osales uurimises ja süüdistuse esitamises olulises kohtuasjas, mis puudutas süütegusid Euroopa Liidu finantshuvide vastu. Ent prokurör, kes vaidlustatud aktiga ametisse nimetati, ei olnud ega ka ole abipeaprokurör; samuti ei osalenud ta nimetatud kohtuasja menetlemisel eeluurimise etapis. Kuigi on tõsi, et nõukogu eitab nende kahe vea asjaspepuutuvust oma otsuse tegemisel, on samas samuti tõsi, et nõukogu neile ei viidanud ega ka parandanud neid, ehkki ta nõustus ülejäänud argumentidega, mille Portugali valitsus oma kirjas esitas. Tegelikult käsitles nõukogu nende vigade küsimust alles siis, kui kõnealused faktid said avalikuks, tekitades avalikkuses suurt poleemikat nii Portugalis kui ka mujal Euroopas.
3. Kolmas väide, et kuritarvitati võimu. Hageja väidab, et eesmärgid, mille saavutamiseks Euroopa Liidu Nõukogule anti pädevus Euroopa prokuröride valiku ja ametisse nimetamise raamistikus, hõlmasid Euroopa Prokuratuuri sõltumatus tagamist ning niisuguste kõige kvalifitseeritumate riigisiseste kandidaatide nimetamist, kelle sõltumatus Euroopa prokuröri rolli täitmisel on väljaspool kahtlust. Portugali valitsuse sekkumine ja nõukogu tegevus olid kantud muust eesmärgist kui eespool mainitu või vähemasti tõid selle saavutamise tagajärjena kaasa. Portugali prokuröri valimine ja sellele järgnenud ametisse nimetamine vaidlusaluse aktiga ei aita tingimata kaasa niisuguste kõige kvalifitseeritumate riigisiseste kandidaatide nimetamisele, kelle sõltumatus Euroopa prokuröri rolli täitmisel on väljaspool kahtlust, kahjustades seega eespool nimetatud määruse ja otsuse eesmärkide saavutamist, ametisse nimetatud prokuröride legitiimsust ja Euroopa Prokuratuuri enda usaldatavust.

12. veebruaril 2021 esitatud hagi – Darment versus komisjon

(Kohtuasi T-92/21)

(2021/C 128/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Darment Oy (Helsinki, Soome) (esindaja: advokaat C. Ginter)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja otsus vähendada hagejale 2021. aastaks eraldatud kvooti fluorosüivesinike turule laskmiseks, millest hagejat teavitati kostja F-Gas Portal Systemi kaudu 15. detsembril 2020 ja 12. jaanuari 2021. aasta e-kirjaga;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et kostja on rikkunud ETL artiklit 266, määrates hagejale karistuse, kuigi Euroopa Kohus tühistas kostja otsuse, milles leiti, et hageja ületas 2017. aastal fluorosüivesinike turule laskmise kvoodimäära, ja millele talle määrati karistus.

2. Teine väide, et kostja on rikkunud määruse (EL) 517/2014⁽¹⁾ artikli 25 lõiget 2 koosmõjus EL põhiõiguste harta artikliga 42, määrares hagejale jätkuvalt karistuse.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 517/2014 fluoritud kasvuhoonegaaside kohta ja määruse (EÜ) nr 842/2006 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 150, lk 195).

19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Boshab versus nõukogu

(Kohtuasi T-103/21)

(2021/C 128/52)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Évariste Boshab (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/2033 selles osas, millega hageja nimi jäetakse otsuse lisa punkti 6;
- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/2021/EL selles osas, millega hageja nimi jäetakse määruse I lisa punkti 6;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

- Esimene väide, et on rikutud kaitseõigusi. Hageja esitab mitu osaväidet, mille kohaselt on rikutud kaitseõigusi nende menetluste käigus, mille tulemusena nõukogu võttis vastu hageja suhtes piiravad meetmed ja pikendas neid, ning väidab eeskätt, et on rikutud tema õigust olla ära kuulatud vastuvõetavates tingimustes.
- Teine väide, et on tehtud ilmselge hindamisviga, kuna nõukogu lähtus sellest, et hageja osales selliste tegude toimepanemisel, mis kujutavad endast inimõiguste rasket rikkumist Kongo Demokraatlikus Vabariigis. Hageja kritiseerib asja uuesti läbivaatamise konteksti enne tema suhtes piiravate meetmete pikendamist ja vaidlustab enda mis tahes praeguse seotuse faktiliste asjaoludega, millel põhineb otsus kanda tema nimi nende isikute loetellu, keda on silmas peetud nõukogu 20. detsembri 2010 otsuses 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2008/369/ÜVJP (ELT 2010, L 336, lk 30).

19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Kande Mupompa versus nõukogu

(Kohtuasi T-104/21)

(2021/C 128/53)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/2033 osas, milles hageja jäetakse selle otsuse lisa lahtrisse nr 7;
- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/2021 osas, milles hageja jäetakse selle määruse lisa lahtrisse nr 7;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi toetuseks esitab hageja kaks väidet, mis on põhiosas identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-103/21, Boshab vs. nõukogu.

19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Kanyama versus nõukogu

(Kohtuasi T-105/21)

(2021/C 128/54)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Célestin Kanyama (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/2033 osas, milles hageja jäetakse selle otsuse lisa lahtrisse nr 4;
- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/2021 osas, milles hageja jäetakse selle määruse lisa lahtrisse nr 4;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi toetuseks esitab hageja kaks väidet, mis on põhiosas identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-103/21, Boshab vs. nõukogu.

19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Kazembe Musonda versus nõukogu

(Kohtuasi T-106/21)

(2021/C 128/55)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/2033 osas, milles hageja jäetakse selle otsuse lisa lahtrisse nr 8;
- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/2021 osas, milles hageja jäetakse selle määruse lisa lahtrisse nr 8;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi toetuseks esitab hageja kaks väidet, mis on põhiosas identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-103/21, Boshab vs. nõukogu.

19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Amisi Kumba versus nõukogu**(Kohtuasi T-107/21)**

(2021/C 128/56)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Gabriel Amisi Kumba (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/2033 osas, milles hageja jäetakse selle otsuse lisa lahtrisse nr 2;
- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/2021 osas, milles hageja jäetakse selle määruse lisa lahtrisse nr 2;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi toetuseks esitab hageja kaks väidet, mis on põhiosas identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-103/21, Boshab vs. nõukogu.

19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Ilunga Luyoyo versus nõukogu**(Kohtuasi T-108/21)**

(2021/C 128/57)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/2033 osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi otsuse lisasse nr 3;
- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/2021 osas, milles selle kohaselt jäetakse hageja nimi selle määruse lisasse nr 3;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-103/21: Boshab vs. nõukogu esitatud väidetega.

19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Mutondo versus nõukogu**(Kohtuasi T-109/21)**

(2021/C 128/58)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Kalev Mutondo (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/2033 osas, milles hageja jäetakse selle otsuse lisa lahtrisse nr 11;
- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/2021 osas, milles hageja jäetakse selle määruse lisa lahtrisse nr 11;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi toetuseks esitab hageja kaks väidet, mis on põhiosas identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-103/21, Boshab vs. nõukogu.

19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Kampete versus nõukogu**(Kohtuasi T-110/21)**

(2021/C 128/59)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Ilunga Kampete (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/2033 osas, milles hageja jäetakse selle otsuse lisa lahtrisse nr 1;
- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/2021 osas, milles hageja jäetakse selle määruse lisa lahtrisse nr 1;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi toetuseks esitab hageja kaks väidet, mis on põhiosas identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-103/21, Boshab vs. nõukogu.

19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Numbi versus nõukogu**(Kohtuasi T-112/21)**

(2021/C 128/60)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: John Numbi (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/2033 osas, milles hageja jäetakse selle otsuse lisa lahtrisse nr 5;
- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/2021 osas, milles hageja jäetakse selle määruse lisa lahtrisse nr 5;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi toetuseks esitab hageja kaks väidet, mis on põhiosas identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-103/21, Boshab vs. nõukogu.

19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Team Beverage versus EUIPO (Beverage Analytics)**(Kohtuasi T-113/21)**

(2021/C 128/61)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Team Beverage AG (Bremen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid O. Spieker, A. Schönfleisch ja N. Willich)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi Beverage Analytics taotlus – registreerimistaotlus nr 18 101 437

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 11. detsembri 2020. aasta otsus asjas R 727/2020-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus osas, milles jäeti rahuldamata hageja kaebus kostja 21. veebruari 2020. aasta otsuse peale;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 2 rikkumine.

20. veebruaril 2021 esitatud hagi – Growth Finance Plus versus EUIPO (doglover)

(Kohtuasi T-114/21)

(2021/C 128/62)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Šveits) (esindaja: advokaat H. Twelmeier)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi doglover taotlus – registreerimistaotlus nr 18 107 487

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 26. novembri 2020. aasta otsus asjas R 720/2020-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.

20. veebruaril 2021 esitatud hagi – Growth Finance Plus versus EUIPO (catlover)**(Kohtuasi T-115/21)**

(2021/C 128/63)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Šveits) (esindaja: advokaat H. Twelmeier)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi catlover taotlus – registreerimistaotlus nr 18 107 485

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 26. novembri 2020. aasta otsus asjas R 717/2020-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.

18. veebruaril 2021 esitatud hagi – Deichmann versus EUIPO – Munich (Jalatsi küljel kujutatud kahe ristatud joone kujutis)**(Kohtuasi T-117/21)**

(2021/C 128/64)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Deichmann SE (Essen, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Onken)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Munich, SL (La Torre de Claramunt, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk (Jalatsi küljel kujutatud kahe ristatud joone kujutis) – ELi kaubamärk nr 2 923 852

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 7. detsembri 2020. aasta otsus asjas R 2882/2019-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja teiselt menetluspoolelt apellatsioonkojas.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 94 lõike 1 esimese lause rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 94 lõike 1 teise lause rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti a rikkumine koostoimes artikli 7 lõike 1 punktiga b.

22. veebruaril 2021 esitatud hagi – Cilem Records International versus EUIPO – KVZ Music (HALIX RECORDS)

(Kohtuasi T-118/21)

(2021/C 128/65)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Cilem Records International UG (Augsburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat E. Hecht)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: KVZ Music Ltd (Sofia, Bulgaaria)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi HALIX RECORDS taotlus – registreerimistaotlus nr 16 288 235

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 28. jaanuari 2021. aasta otsus asjas R 1060/2020-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud 28. jaanuari 2021. aasta otsus ja EUIPO 25. mai 2020. aasta otsus ELi kaubamärgi nr 16288235 kohta ning rahuldada hageja 17. aprilli 2017. aasta vastulause ELi kaubamärgi nr 16288235 registreerimise peale;

- teise võimalusena tühistada vaidlustatud 28. jaanuari 2021. aasta otsus ja suunata asi tagasi apellatsioonikojale uue otsuse tegemiseks;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 4 rikkumine.

19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Ramazani Shadary versus nõukogu

(Kohtuasi T-119/21)

(2021/C 128/66)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/2033 osas, milles hageja jäetakse selle otsuse lisa lahtrisse nr 10;
- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/2021 osas, milles hageja jäetakse selle määruse lisa lahtrisse nr 10;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi toetuseks esitab hageja kaks väidet, mis on põhiosas identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-103/21, Boshab vs. nõukogu.

19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Ruhorimbere versus nõukogu

(Kohtuasi T-120/21)

(2021/C 128/67)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindajad: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta otsus (ÜVJP) 2020/2033 osas, milles hageja jäetakse selle otsuse lisa lahtrisse nr 9;

-
- tühistada nõukogu 10. detsembri 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/2021 osas, milles hageja jäetakse selle määruse lisa lahtrisse nr 9;
 - mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi toetuseks esitab hageja kaks väidet, mis on põhiosas identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-103/21, Boshab vs. nõukogu.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

**Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus**
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET